

Wiadomości KSN Solidarność

Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
Nr 5-6 (266-267) maj – czerwiec 2018 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” 17–18 maja 2018 r.

Najważniejsze cele Sekcji:

Celem Sekcji jest ochrona praw, godności oraz interesów pracowniczych członków związku, zatrudnionych w szkołach wyższych, instytutach oraz innych instytucjach naukowych. Sekcja działa na rzecz rozwoju nauki i edukacji oraz pogłębienia w świadomości społecznej znaczenia tych dziedzin dla rozwoju gospodarczego, intelektualnego, kulturowego oraz rozwoju tożsamości narodowej i demokracji.

Bogusław Dołęga
Przewodniczący KSN w kadencji 2014 – 2018

Dominik Szczukocki
Nowo wybrany Przewodniczący KSN

Dwa główne tematy

Te główne dwa tematy to: Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki i projekt nowej ustawy o szkolnictwie wyższym. Obydwa są silnie ze sobą splecione.

Oczywiście podstawowym zadaniem WZD był wybór nowych władz KSN, tj. przewodniczącego, Rady i Komisji Rewizyjnej. Wybory przebiegały sprawnie i bez napięć. Mamy nowe władze. Skład Rady trochę się zmienił. Nie kandydowało kilku wielce zasłużonych naszych kolegów o wyjątkowo dobrym merytorycznym rozeznaniu problemów nauki i szkolnictwa wyższego, budujących przez wiele lat pozycję naszej Sekcji. Jednak nowa Rada składa się, chyba w całości, z koleżanek i kolegów dobrze znających zadania, jakie stoją przed Radą. To samo można powiedzieć o koleżance Dominiku Szczukockim, nowym przewodniczącym KSN.

Procedury określające sposób prowadzenia obrad i wyborów wielce nam się sformalizowały. Jest pewna racjonalność tych zmian, gdyż, miejmy nadzieję, pozwoli to uniknąć zbędnych nieporozumień. Jednak w kilku przypadkach formalne wymogi wydają się mi przesadzone. Tak jest w przypadku wymagania od organizacji zakładowych potwierdzenia przynależności do KSN. Podobno Komisja Krajowa ma z tej formalności zrezygnować. Również nie jestem przekonany do konieczności znajdowania przed zgłoszeniem wniosku lub uchwały poparcia takiego wystąpienia przez 10% delegatów. (Na naszym WZD rozsądnie to skorygowano.)

Termin WZD ulokował nasze obrady tuż przed posiedzeniem sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży w dniu 24 maja i przed kolejnym dwudniowym posiedzeniem tej komisji w dniach 29 i 30 maja.

24 maja sejmowa Komisja Edukacji, Nauki i Młodzieży przeznaczyła swe posiedzenie na ogólne odniesienie się do projektu ustawy o szkolnictwie wyższym i podjęcie decyzji w sprawie wniosku o przeprowadzenie publicznego wysłuchania projektów rządowych (także projektu ustawy wprowadzającej.) Wniosek został odrzucony. Kolejne posiedzenie miało już artykuł po artykule odnieść się do treści obu projektów.

W długim okresie poprzedzającym wniesienie projektu do Sejmu koledzy kierujący pracami KSN wielokrotnie zabiegali o wprowadzenie zmian ważnych według naszej oceny. W początkowej fazie formowania projektu można było odnieść wrażenie, że przygotowwany jest genialny system zarządczy, gwarantujący odniesienie sukcesu. Mniej istotne były problemy osadzenia w tym systemie robotów realizujących zadania. Jestem przekonany, że cały szereg rozwiązań dotyczących pracowników, w szczególności tradycyjne uprawnienia, znalazł się w projekcie dzięki staraniom naszej Sekcji.

KSN ma dojrzałą koncepcję rozwiązań potrzebnych nauce i szkolnictwu wyższemu. Opracowano ogólne wskazania zmian w projekcie ustawy i odpowiadające im szczegółowe sformułowania w artykułach ustawy. Choć autorzy projektu wielokrotnie korygowali tekst ustawy, nie udało się nam przebić z wieloma naszymi propozycjami.

Na WZD mogło się wydawać, że jesteśmy przed decydującą debatą w Sejmie, która może wnieść do projektu ustawy wiele zmian. Potrzebny więc był silny głos delegatów „Solidarności” nauki i szkolnictwa wyższego. Ważna była tu inicjatywa kol. Edwarda Malca, przewodniczącego KSN w latach 2010-2014. Przed obradami rozesłał do delegatów projekt obszernego listu otwartego do Prezydenta RP i Rządu RP. Tekst listu zawierał najważniejsze zastrzeżenia do ustawy i propozycje pożądaných rozwiązań. Po dyskusji delegaci przyjęli nieco inny wariant tekstu, ale również odnoszący się szeroko do potrzebnych zmian w ustawie. Ze swej strony pozwałam sobie podziękować Edwardowi za jego inicjatywę. Bez tej inicjatywy moglibyśmy nie zdążyć z opracowaniem bardzo potrzebnego silnego głosu delegatów WZD.

Powrócę do debaty w Sejmie, a dokładnie do posiedzenia komisji sejmowej w dniach 29 i 30 maja. Relacja z obrad będzie tu bardzo krótka. Komisja pracowała bardzo sprawnie. Propozycje KSN nie zostały uwzględnione. Wygląda, że jesteśmy o krok od uchwalenia ustawy.

WZD zakończył się. Ustawa chyba stanie się faktem. Problemy nauki i szkolnictwa wyższego pozostaną. Przybędą także nowe. Do tego tematu będziemy wracać.

Janusz Sobieszkański

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Falenty, 18-19 maja 2018 r.

Fot.: A. Winiarski

Krótką informacją o obradach

Na miejsce obrad wybrano ośrodek „Centrum Szkoleniowo-Konferencyjne” w Falentach pod Warszawą. Dojazd dość wygodny, bo komunikacją miejską. Sam ośrodek dobrze przystosowany do takich spotkań. Sala obrad i pokoje hotelowe są usytuowane w oddzielnych pawilonach, ale połączonych przestronnym łącznikiem. Także pozytywnie trzeba ocenić posiłki. Stół szwedzki z dość dużym wyborem dań.

Obrady rozpoczęły się w piątek o godzinie 10.00. Stawiło się około 140 delegatów. Obrady otworzył Bogusław Dołęga, przewodniczący ustępujących władz KSN. Przywitał wszystkich i przypomniał o celach zebrania. Zwrócił się do ks. Andrzeja Pietrzaka o poprowadzenie wspólnej *Modlitwy za Ojczyznę* Piotra Skargi, czyniąc jej treść przestaniem Walnego Zebrania Delegatów.

Następnie przedstawił kilka informacji i propozycji organizacyjnych dotyczących toku obrad. Poinformował, że Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Jarosław Gowin nie będzie mógł przybyć na obrady, ale będzie go reprezentował wiceminister Piotr Müller, który przybędzie w godzinach popołudniowych. Kolega Edward Malec zgłosił poprawkę do porządku obrad. Zaproponował przedyskutowanie projektu listu otwartego do władz RP ws. Ustawy 2.0, który będzie można wręczyć wiceministrowi po jego przybyciu na obrady. (Projekt „Listu otwartego Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” do Prezydenta RP, rządu, Sejmu i Senatu RP został rozesłany do delegatów na kilka dni przed WZD. Treść listu odnosi się do problemów nauki i szkolnictwa wyższego oraz nowych regulacji zaproponowanych w projekcie ustawy o szkolnictwie wyższym.) Po krótkiej dyskusji postanowiono najpierw wysłuchać wystąpienia wiceministra.

Przyjęto porządek obrad i regulamin obrad. W ślad za propozycją Krajowej Komisji Wyborczej wprowadzono wymóg, by zgłaszane projekty uchwał i stanowisk były poparte przez 5 delegatów.

Tak jak od wielu lat, przewodnictwo obrad powierzono prof. Januszowi Orkiszowi. Do składu prezydium WZD wybrano współprzewodniczących: Danutę Jarosz, Antoniego Izworskiego, Marię Sapor i sekretarzy: Joannę Lisok i Marka Sawickiego.

Prezydium WZD w komplecie

Fot.: M. Kaczyńska

Wybrano także członków komisji zjazdowych:

Mandatowo-Wyborczej (w składzie jak Komisja Wyborcza), tj. 1. Aniela Białowolska-Tejchman (przewodnicząca), 2. Bożena Boryczko, 3. Tadeusz Kolenda, 4. Justyna Piwowońska, 5. Krzysztof Pszczółka, 6. Marek Sawicki, 7. Barbara Sensuła, 8. Kazimierz Siciński, 9. Dominik Szczukocki.

Skrutacyjnej do głosowań tajnych: Jeremi Rychlewski (przewodniczący), Zofia Gaczyńska, Monika Hajto, Paweł Hądzik, Berenika Kotyńska, Roman Lalak, Jarosław Mikulski, Ewa Niewiara, Janusz Rogula, Rafał Siedlecki, Agnieszka Zawadzka.

Skrutacyjnej do głosowań jawnych: 1. Arkadiusz Cencora, 2. Wieńczysław Niemirowski (przewodniczący), 3. Jacek Wojs, 4. Grażyna Jarosz, 5. Zbigniew Zawitowski.

Uchwał i Wniosków: Wojciech Pillich (przewodniczący), Alina Rynio i Antoni Winiarski.

Protokolantów: Barbara Maniak i Ewa Żurawska.

Rzecznika prasowego WZD KSN: Marek Kisilowski.

Po zakończeniu formowania służb organizacyjnych Bogusław Dołęga przywitał i zaprezentował gości przybyłych na WZD: **Bogdana Osińskiego** – przedstawiciela Komisji Krajowej, **Leszka Rafalskiego** – Przewodniczącego Rady Głównej Instytutów Badawczych, **Andrzeja Kropiwnickiego** – Przewodniczącego Zarządu Regionu Mazowsze NSZZ „Solidarność”.

Bogdan Osiński

Andrzej Kropiwnicki

Fot.: A. Winiarski

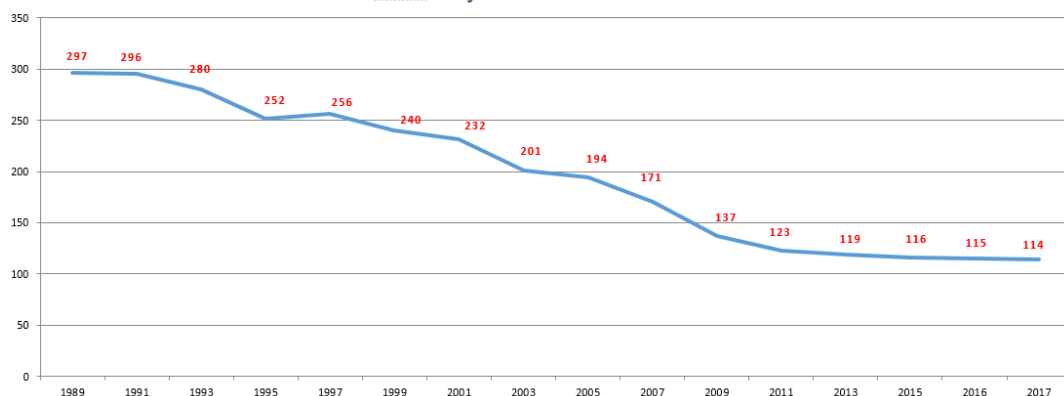

Leszek Rafalski

Przewodniczący Rady Głównej IB, prof. L. Rafalski, poinformował o planowanych obradach Forum Instytutów Badawczych poświęconych krytycznej ocenie projektowanych zmian. Wskazał na niekorzystne przepisy dotyczące Instytutów Badawczych (likwidacja konkursów na stanowisko dyrektora, uchylene kadencyjności, co umożliwi Ministerstwu odwołanie dyrektora w każdej chwili) oraz na nietrafności proponowanych rozwiązań (np. Narodowy Instytut Technologiczny, od czego Ministerstwo ostatecznie odstąpiło).

Prof. Rafalski stwierdził, że dzięki prof. Bernackiemu udało się poprawić koncepcję Sieci Łukasiewicz. Podkreślił, że los tej ustawy nie jest do końca jasny. Dodał, że instytuty ostatnio wypadły dobrze, uzyskując lepsze kategorie w części naukowej i wdrożeniowej. Zaprezentował Delegatom wykresy (w załączeniu) dotyczące działalności instytutów za okres 1989-2017, podkreślając spadek zatrudnienia o 1500 osób oraz odejście cennych pracowników. Wyraził uznanie dla dotychczasowego współdziałania pomiędzy Radą Główną IB i KSN.

Liczba instytutów w latach 1989 - 2017

Restrukturyzacja instytutów badawczych w latach 1989 - 2017

Ocena za lata	A+	A	B	C	NK	Suma
2009 - 2012	4 (3,5%)	39 (34,2%)	69 (60,5%)	2 (1,8%)	2	116
2013 - 2016	4 (3,6%)	47 (42%)	54 (48,2%)	7 (6,2%)	2	114

Ocena za lata	(A+, A)	(B, C)	Suma
2009 - 2012	43 (37,7%)	71 (62,3%)	114
2013 - 2016	51 (45,5%)	61 (54,5%)	112

Andrzej Kropiwnicki, Przewodniczący Zarządu Regionu Mazowsze, stwierdził, że każda kolejna władza zmienia ustawy o uczelniach i instytutach, dlatego należy przyjąć twardą postawę w negocjacjach i ściślej współpracować z Regionami, które mogą zaoferować pomoc w akcjach i manifestacjach.

Bogdan Osiński występował w podwójnej roli. Jako obserwator z ramienia Komisji Wyborczej, ale także jako reprezentant Komisji Krajowej i przewodniczącego KK Piotra Dudy. Odczytał adres skierowany przez P. Dudę do Walnego Zebrania Delegatów (w załączeniu), w którym udzielił on poparcia postulatowi Krajowej Sekcji Nauki.

Po tych wystąpieniach przystąpiono do części sprawozdawczej obejmującej kolejne punkty:

- Informacja Komisji Wyborczej z przebiegu wyborów w uczelniach, PAN i Instytutach Badawczych. Przedstawienie ordynacji wyborczej do wyborów Przewodniczącego i Rady KSN, Komisji Rewizyjnej, delegatów na Kongres Sekretariatu Nauki i Oświaty.
- Sprawozdanie Przewodniczącego KSN NSZZ „Solidarność” z działalności KSN w kadencji 2010-2014.
- Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.

Aniela Białowska-Tejchman w imieniu Komisji Mandatowo-Wyborczej stwierdziła prawomocność zebrania (106 obecnych delegatów na 139 wybranych, a 70 stanowi ponad połowę uprawnionych).

Przewodniczący Bogusław Dołęga przedstawił sprawozdanie z działalności KSN w ostatniej kadencji 2014-2018 (sprawozdanie w załączeniu). Zwrócił uwagę na zasadnicze obszary działania KSN, zawsze uzgadniane z przedstawicielami środowiska, a między innymi ws. Ustawy 2.0, PUZP, Ustawy o związkach zawodowych, poziomu finansowania nauki i szkolnictwa wyższego, 50% kosztów uzyskania przychodu, wzrostu nakładów na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych, sprawy doktorantów, konieczności zmian w wewnętrznym prawie związkowym.

W konkluzji wystąpienia Bogusław Dołęga podkreślił, że należy wzmocnić aktywność oraz profesjonalizm, a także zacieśnić współdziałanie w strukturach poziomych i pionowych Związku. Istotnym warunkiem rozwoju jest wciągnięcie do działalności związkowej młodych ludzi.

Sprawozdanie finansowe za lata 2014-2018 (w załączeniu) złożyła Bożena Boryczko skarbnik KSN. Podkreśliła, że wszystkie preliminarze (wpływy i wydatki) były zatwierdzone przez Radę KSN.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej **Józef Bancewicz** przedstawił w imieniu Komisji pozytywną ocenę działalności ustępującego Przewodniczącego KSN i Rady KSN.

Po przedstawieniu sprawozdań rozwinęła się dyskusja. Między innymi głos zabierali:

- Edward Malec zaproponował rozważenie możliwości rezygnacji z udziału w międzynarodowych organizacjach związkowych (ETUCE, UNI Europa) na rzecz finansowania ogłoszeń o pilnych sprawach bieżących.
- Antoni Winiarski podniósł kwestię nieporozumień wokół umów o dzieło.
- Andrzej Bartczak podniósł kwestię poparcia na WZD KK propozycji przekształcenia KSN w Sekretariat Krajowej Sekcji Nauki.

Wyczuwało się, że delegaci odnosili się z uznaniem do działalności władz KSN w kończącej się kadencji. Padła propozycja poddania pod głosowanie wniosku o udzielenie absolutorium ustępującym władzom. Obecnie takiego formalnego wymogu nie ma, więc po krótkiej dyskusji zrezygnowano z głosowania tego wniosku.

Przewodniczący Bogusław Dołęga poprosił o wystąpienie dotychczasowych członków Prezydium KSN, uroczyście im podziękował i wręczył kwiaty za owocną współpracę. Słowa podziękowania wraz z pamiątkową książką wręczono w imieniu wszystkich Delegatów Bogusławowi Dołędze.

Po przerwie obiadowej, o godz. 15.00, zgodnie z porządkiem obrad, rozpoczęto procedurę związaną z wyborem władz KSN.

Krystyna Andrzejewska zabrała głos w sprawie wprowadzenia zmian w Regulaminie Sekcji. Przypomniała historię nowelizacji regulaminu od 2010 r. aż do koniecznych obecnie uregulowań, które muszą być zgodne z Uchwałą KK17/08 w następujących kwestiach: prawa i obowiązki poszczególnych jednostek, konsultacje, zasady zakończenia

działań Sekcji, klucz wyborczy i przynależność niektórych instytutów PAN (wątpliwość w związku z istnieniem Sekcji PAN) do KSN. Janusz Sobieszczański apelował, żeby nie zmuszać instytutów PAN należących do naszej Sekcji od początku jej istnienia do przejścia do grupy instytutów, które się wydzieliły zakładając samodzielną Sekcję PAN. Proponował omówić tę kwestię z Komisją Krajową. Za przyjęciem Regulaminu głosowali prawie wszyscy delegaci (dwóch delegatów wstrzymało się od głosu).

Następnie Maria Sapor zaprezentowała propozycje uchwał wyborczych. Przyjęto następujące uchwały:

- w sprawie liczby tur głosowania – 5 tur,
- w sprawie określenia liczby członków Rady – 36 członków, w tym przewodniczący KSN,
- w sprawie określenia liczby członków Komisji Rewizyjnej – 5 członków,
- w sprawie określenia liczby członków Prezydium – to zadanie powierzono Radzie KSN.

Kolejne głosowanie dotyczyło kontynuacji przynależności KSN do Krajowego Sekretariatu Oświaty i Nauki NSZZ „Solidarność”. Propozycja przeszła jednogłośnie przy 4 głosach wstrzymujących się.

W odniesieniu do wyborów członków Rady KSN przyjęto, że prawyborcy zostaną przeprowadzone w czterech okręgach wyborczych. Określono liczbę mandatów przyznanych poszczególnym okręgom wyborczym (grupom uczelni i jednostek nauki).

- I. Uniwersytety, uczelnie pedagogiczne, akademie sztuk pięknych, uczelnie ekonomiczne – 13 mandatów;
- II. Uczelnie techniczne i uczelnie morskie – 12 mandatów;
- III. Uczelnie medyczne, przyrodnicze, rolnicze oraz akademie wychowania fizycznego – 6 mandatów;
- IV. Instytuty badawcze i pozostałe jednostki nauki – 4 mandaty.

Po przypomnieniu ordynacji wyborczej w sprawie trybu głosowania Tadeusz Kolenda zgłosił na funkcję przewodniczącego Sekcji kandydaturę Dominika Szczukockiego, adiunkta na Wydziale Chemii Uniwersytetu Łódzkiego, Przewodniczącego KZ przez 2 kadencje. Po wyrażeniu przez niego zgody i zamknięciu listy zarządzono tajne głosowanie. Oddano 112 głosów, „za” opowiedziało się 103 delegatów. **Dominik Szczukocki został wybrany Przewodniczącym KSN na kadencję 2018-2022.**

Podsekretarz stanu w MNiSW
Piotr Müller
Fot.: S. Struś

Zgodnie z zapowiedzią na obrady przybył wiceminister Piotr Müller. W swoim wystąpieniu stwierdził on, że do projektu Ustawy 2.0 zostały wniesione poprawki, zgodnie z którymi to same uczelnie określą swoją strukturę. Jednostki organizacyjne uczelni będą powstawać zgodnie z decyzją rektora, a statut Uczelni może wskazać inne rozwiązania od sugerowanych w ustawie. Wskazał także dalsze poprawki, m.in. dotyczące Rady Uczelni. Przewodniczącemu Rady będzie wybierać Senat uczelni. Ponadto będzie obowiązywał zakaz łączenia funkcji z zatrudnieniem w administracji samorządowej.

Wiceminister odniósł się także do przepisów emerytalnych dotyczących kobiet (65 lat) i mężczyzn (67 lat), zwracając uwagę na to, że nie jest to dyskryminacja, a jedynie uprawnienie; nie ma przymusu do przejścia na emeryturę. W dalszej części swojej wypowiedzi poruszył kwestię statusu uczelni, podkreślając, że uniwersytety nie tracą swojej nazwy, a jedynie przyszłe uczelnie będą kwalifikowane jako badawcze lub dydaktyczne w związku z kategorią naukową uczelni. Przypomniał, że „Solidarność” upominała się o określenie minimum kadrowego i likwidację habilitacji. Stwierdził, że stopień dr. hab. uzależniono od kategorii.

Podkreślił, że ważną propozycją w ustawie jest dążenie do ujednoczenia zasad ewaluacji w ramach danej dyscypliny naukowej z uwzględnieniem różnic między naukami humanistycznymi i ścisłymi. Zapewnił, że publikacje z lat 2017 i 2018 zachowają tę samą ilość punktów do ewaluacji. Przewiduje się również poszerzenie liczby czasopism uwzględnianych w punktacji do 500. Ministerstwo wyda listę wydawnictw, w których będą ukazywać się niszowe prace.

Po zakończeniu wystąpienia delegaci skierowali do ministra P. Müllera szereg uwag i zapytań związanych z projektem ustawy o szkolnictwie wyższym. Przytaczamy niektóre poruszane problemy, stawiane pytania i odpowiedzi pana ministra.

Zapytano o przyczynę oporu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie uruchomienia PUZP.

Zawarcie PUZP przez Ministerstwo z uczelniami minister uznał za rozwiązanie w obecnej sytuacji nierealne ze względu na zróżnicowaną sytuację uczelni.

Dlaczego Ministerstwo nie przychyliło się do propozycji KSN o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w szkolnictwie wyższym? (Chodzi o kierowanie do uczelni środków na wynagrodzenia tak, aby przeciętne wynagrodzenia w poszczególnych grupach pracowników wynosiły nie mniej niż przyjęty udział procentowy odniesiony do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.)

Odpowiedź była krótka. Przede wszystkim Ministerstwo Finansów blokuje możliwość zwiększenia nakładów finansowych na naukę i szkolnictwo wyższe, natomiast Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego stara się wprowadzać określone relacje między wynagrodzeniami na poszczególnych stanowiskach, ale nie jest to zgodne z oczekiwaniami KSN.

Poruszono sprawę niejasności przy stosowaniu 50% kosztów uzyskania przychodu dla pracowników na stanowiskach dydaktycznych.

Wiceminister podkreślił, że będzie uwzględnione tzw. domniemanie działalności twórczej również na stanowiskach dydaktycznych. Powiadomił zebranych, że środki na działalność podstawową uczelni będą rozdysponowane w następnym tygodniu, natomiast instytuty podlegają różnym ministerstwom.

Poruszono problem niedokonania dezubekizacji w środowisku akademickim.

Wiceminister podkreślił, że dezubekizacja powinna dotyczyć głównie osób na stanowiskach kierowniczych i w organach kolegialnych na uczelniach.

Pytano o kryteria doboru czasopism punktowanych.

Wiceminister odpowiedział na pytania, stwierdzając, że w końcu maja odbędą się konsultacje związane z wykazem czasopism w międzynarodowych bazach, gdzie znajdą się także polskie czasopisma spełniające określone kryteria (regularne publikacje, posiadanie strony internetowej...). Oceny eksperckiej dokona Komisja Ewaluacji Nauki. Wiceminister zaznaczył, że wszystkie czasopisma akademickie znajdą się w bazach. Podkreślił także, że ścieżka kariery naukowej będzie taka sama jak dzisiaj. Wyjaśnił jeszcze raz, że wiek emerytalny wygasza mianowanie, ale nie uniemożliwia dalszego zatrudnienia.

Wiceminister odnosząc się do poruszonych problemów, zapewnił, że Ministerstwo dołoży starań do ich pomyślnego rozwiązania, wkładając równocześnie do systemu zwiększone kwoty w ciągu kolejnych lat. Podkreślił, że uczelnie, które nie uzyskają kategorii jednostek badawczych, będą mogły korzystać z Regionalnych Konkursów Doskonałości. Odpowiadając na zastrzeżenia przedstawicieli instytutów badawczych, stwierdził, że sieć budowana wspólnie będzie lepiej działać.

Wobec ograniczeń czasowych wiceministra, delegaci nie zdołali zadać wielu pytań, jednak wiceminister zobowiązał się odpowiedzieć na nie na piśmie.

W dalszej części zebrania delegaci dyskutowali nad formą i treścią „Listu Otwartego”. Zdecydowano się powołać zespół do opracowania drugiej wersji tego dokumentu. Wojciech Pillich w imieniu Komisji Uchwał i Wniosków zaprezentował kolejną uchwałę w sprawie przeciwdziałania dyskryminacji chrześcijan, zmuszanych na uczelniach do pracy w niedziele i święta. Uchwała została poddana pod głosowanie i przyjęta. Dalszą debatę postanowiono przerwąć i kontynuować ją w dniu następnym.

W następnym dniu obrady rozpoczęto o godzinie 9.00, kontynuując część wyborczą. W prawyborach wyłoniono kandydatów do Rady KSN. W dwóch okręgach wyborczych zgłoszono liczbę kandydatów większą niż liczba przyznanych miejsc mandatowych. Rozpoczęto prezentację kandydatów do Rady KSN. Po prezentacji i zestawieniu list

częstkowych rozpoczęto tajne głosowanie nad wyborem członków Rady KSN. Wybrano 35 członków Rady (lista w załączeniu). W kolejności wybrano skład Komisji Rewizyjnej i delegatów na Kongres Krajowego Sekretariatu Nauki i Edukacji (lista w załączeniu).

Po zakończeniu wyborów kontynuowano debatę programową. Zgłoszono trzecią wersję listu otwartego, przygotowaną przez Andrzeja Pfitznera. W dalszym ciągu były liczne kontrowersje. Rozstrzygnięto głosowanie. Przyjęto trzecią wersję (w załączeniu) z kilkoma wprowadzonymi poprawkami.

Przystąpiono do rozpatrywania zgłoszonych propozycji uchwał i wniosków. Część z nich została zgłoszona przez koleżankę Barbarę Sensułę jeszcze przed zjazdem. Dokumenty te zamieszczono w załączeniu.

Przed godziną 19.00 przewodniczący obrad Janusz Orkisz zamknął obrady WZD KSN. Było quorum!!!

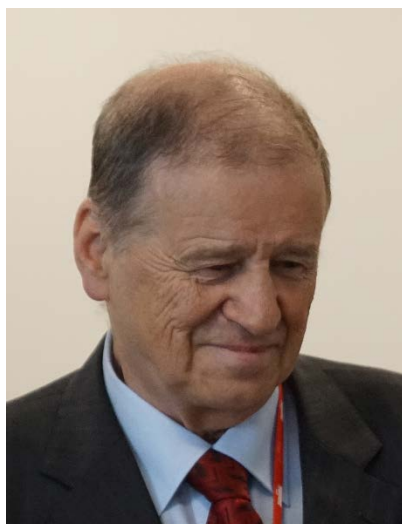
Informację o obradach WZD KSN przygotowali: Ewa Żurawska, Janusz Sobieszczański i Marek Sawicki

***** **

Delegaci wybrali nowego przewodniczącego i nową Radę KSN. W skład Rady weszli koledzy, którzy po raz pierwszy będą wytyczać kierunki działania KSN. Weszli też koledzy mający duże doświadczenie w pracach naszej sekcji. Trzeba także zauważyć, że kilku kolegów mających dotąd wyjątkowo duży udział w kształtowaniu działalności KSN, postanowiło wycofać się z aktywnego udziału we władzach KSN. Chcę tu wymienić trzech wybitnych kolegów: **Wojciecha Pillicha, Jerzego Dudka, Kazimierza Sicińskiego**.

Wojciech Pillich
Fot. Archiwum KSN

Jerzy Dudek
Fot. A. Nieróbca

Kazimierz Siciński
Fot. A. Nieróbca

W prowadzenie naszej Sekcji włączyli się jeszcze wtedy, gdy nazywaliśmy się Ogólnopolską Komisją Porozumiewawczą Nauki. Wojciech Pillich przez wiele kadencji był powoływany na funkcję wiceprzewodniczącego do spraw szkolnictwa wyższego. Również Jerzy Dudek był wielokrotnie wiceprzewodniczącym ds. Instytutów Badawczych. Także Kazimierz Siciński przez wiele kadencji był członkiem Prezydium KSN i kierownikiem Komisji ds. Przekształceń JBR, a później IB. Jednak rzecz nie w funkcjach, jakie pełnili, lecz w ich głębokiej znajomości problemów nauki, szkolnictwa wyższego i KSN. W ich zaangażowaniu, w umiejętnościach działania, w poświęcaniu czasu, kosztem dbałości o karierę naukową i sprawy rodzinne. To właśnie szczególnie im należy się uznanie i podziękowanie za budowanie pozycji Krajowej Sekcji Nauki. Serdecznie dziękujemy im za dotychczasowe działanie i liczymy, że dalej będą wspomagać Krajową Sekcję Nauki.

Janusz Sobieszczański

Jeszcze o WZD

Obradom Walnego przewodniczy
Janusz Orkisz

Debata. Występuje Edward Malec
Fot. M. Kaczyńska

Walne Zebranie Delegatów dziękuje ustępującemu Prezydium Rady KSN
Fot. M. Kaczyńska

Prezentują się kandydaci do nowej Rady KSN

Fot. A. Nieróbca

Kandydaci do Komisji Rewizyjnej

Fot. A. Nieróbca

Głosujemy

Fot. M. Kaczyńska

Ważne tematy trzeba omówić w ścisłym gronie

Fot. A. Nieróbca

Dziewczyny. No co!

Fot. A. Nieróbca

Chwila wytchnienia po trudach debaty

Fot. A. Nieróbca

Ktoś musi pracować, by inni mogli debatować.

Fot. M. Kaczyńska

Zamykam Walne Zebranie Delegatów

Fot. A. Nieróbca

Notatka

z posiedzenia Delegatów na WZD Pionu Instytutów Badawczych Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” (KSN IB), odbytego w Falentach w dn. 19.05.2018 r.

Fot. A. Nieróbca

W posiedzeniu, zwołanym z inicjatywy Przewodniczącego KSN IB (w kadencji 2014-2018) kol. Jerzego Dudka, oprócz niego uczestniczyli delegaci: Alicja Bortkiewicz (Instytut Medycyny Pracy – Łódź), Barbara Bogdańska i Monika Hajto (Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej), Halina Jarząbek (Instytut Nowych Syntez Chemicznych – Puławy), Iwona Kornecka (Instytut Nafty i Gazu – Kraków), Marek Gutowski (Instytut Fizyki – PAN), Justyna Piwowońska (Instytut Metali Nieżelaznych – Gliwice) Anna Nieróbca (Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa – Puławy), Wojciech Kozdrzeń (Państwowy Instytut Weterynarii –

Puławy), Andrzej Staniek (Główny Instytut Górnictwa), Kazimierz Siciński (Instytut Technik Innowacyjnych EMAG – Katowice), Roman Szewczyk (Przemysłowy Instytut Aparatury Pomiarowej – Warszawa), Zdzisław Żółkiewicz (Instytut Odlewnictwa – Kraków), a także goście: Zofia Gaczyńska (Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego – Warszawa), Barbara Jakubowska (Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Radzików), Wojciech Grodzki (Instytut Badawczy Leśnictwa – Kraków).

Przed rozpoczęciem zebrania członkowie prezydium KSN IB podziękowali ustępującemu przewodniczącemu kol. Jerzemu Dudkowi za wieloletnią pracę w Krajowej Sekcji Nauki, zwłaszcza w zakresie działań na rzecz instytutów badawczych.

Przewodniczący KSN IB, po otwarciu posiedzenia, powitał zebranych oraz podziękował im za współpracę w mijającej kadencji. Następnie wyraził niezadowolenie z niskiej frekwencji przedstawicieli instytutów na WZD, spowodowanej przede wszystkim wprowadzonymi przez KSN zmianami w kluczu wyborczym obowiązującym przy wyborach delegatów na WZD (próg 50 członków uprawniający do wyboru delegata, niemożliwy do spełnienia przez wiele małych organizacji związkowych w instytutach).

Ze względu na brak quorum nie odbyły się wybory do nowych władz KSN IB, natomiast wybrano 5 kandydatów na wybory do Rady Krajowej Sekcji Nauki: Alicję Bortkiewicz, Marka Gutowskiego, Annę Nieróbca, Justynę Piwowońską oraz Romana Szewczyka. Uzgodniono także zgłoszenie w wyborach do Komisji Rewizyjnej KSN kandydatury kol. Wojciecha Grodzkiego, który nie będąc delegatem na WZD uzyskał poparcie wymaganej liczby delegatów. Zebrani zaproponowali kandydaturę kol. J. Piwowońskiej na wiceprzewodniczącą KSN (w przypadku jej wybrania do Rady KSN).

Po krótkiej dyskusji obecni na posiedzeniu zaproponowali, aby wybory do władz KSN IB odbyły się podczas zwołanego na październik 2018 WZD IB. Zaproponowano, że WZD zostanie zorganizowane w Warszawie lub Puławach.

Ze względu na odbywające się wybory do władz KSN zebranie pionu instytutów badawczych zakończono. W przeprowadzonych przez WZD wyborach do Rady KSN wybrano Alicję Bortkiewicz, Annę Nieróbca, Justynę Piwowońską oraz Romana Szewczyka, a do Komisji Rewizyjnej KSN: Wojciecha Grodzkiego.

Notatkę sporządzili: Jerzy Dudek, Wojciech Grodzki

Skład Rady KSN w kadencji 2018-2022

- **Dominik Szczukocki** - Przewodniczący KSN oraz:
- **Krystyna Andrzejewska** (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)
- **Marek Angowski** (Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie)
- **Aniela Białowolska-Tejchman** (Politechnika Gdańska)
- **Alicja Bortkiewicz** (Instytut Medycyny Pracy w Łodzi)
- **Bogusław Dołęga** (Politechnika Rzeszowska) - **wiceprzewodniczący Rady KSN**
- **Agnieszka Dziergowska** (Politechnika Łódzka)
- **Monika Fajler** (Śląski Uniwersytet Medyczny)
- **Wiesław Grygierzec** (Uniwersytet Rolniczy w Krakowie)
- **Wojciech Janik** (Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu)
- **Jacek Jezierski** (Uniwersytet Warszawski)
- **Iwona Jędrychowska** (Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu)
- **Józef Kaczor** (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie)
- **Małgorzata Kaczyńska** (Uniwersytet Jagielloński)
- **Marian Kępiński** (Politechnika Częstochowska)
- **Marek Kisilowski** (Politechnika Warszawska) - **wiceprzewodniczący Rady KSN**
- **Leszek Koszałka** (Politechnika Wrocławska)
- **Berenika Kotyńska** (Uniwersytet Medyczny w Łodzi)
- **Tadeusz Kulik** (Politechnika Warszawska)
- **Joanna Lisok** (Politechnika Śląska)
- **Anna Młynarczykowska** (Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie)
- **Anna Nieróbca** (Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach)
- **o. Andrzej Pietrzak** (Katolicki Uniwersytet Lubelski)
- **Justyna Piwowońska** (Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach)
- **Krzysztof Pszczółka** (Uniwersytet Śląski) - **wiceprzewodniczący KSN**
- **Maria Sapor** (Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie) - **wiceprzewodnicząca i skarbnik Rady KSN**
- **Marek Sawicki** (Uniwersytet Jagielloński) - **sekretarz Rady KSN**
- **Roman Szewczyk** (Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów PIAP, Warszawa)
- **Rafał Szubert** (Uniwersytet Wrocławski)
- **Janusz Szymków** (Politechnika Wrocławska)
- **Józef Tarnowski** (Uniwersytet Gdański)
- **Joanna Wibig** (Uniwersytet Łódzki)
- **Adam Zawadzki** (Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu)
- **Zbigniew Zawitowski** (Politechnika Poznańska)
- **Beata Zięba** (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)
- **Agnieszka Ziomek** (Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu)

Komisja Rewizyjna KSN w kadencji 2018-2022

- **Józef Bancewicz** (Politechnika Poznańska) - **Przewodniczący KR**
- **Jacek Duda** (Politechnika Lubelska)
- **Wojciech Grodzki** (Instytut Badawczy Leśnictwa, Kraków)
- **Tadeusz Kolenda** (Politechnika Gdańska)
- **Ewa Żurawska** (Uniwersytet Śląski w Katowicach)

Delegaci wybrani na Kongres Krajowego Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność”

- Aniela Białowolska-Tejchman
- Bogusław Dołęga
- Małgorzata Kaczyńska
- Marek Kisilowski
- Tadeusz Kolenda
- Kazimierz Kunisz
- Andrzej Pietrak
- Justyna Piwońska
- Marek Sawicki
- Barbara Sensuła
- Paweł Sobotko
- Dominik Szczukocki

DOKUMENTY WALNEGO ZEBRANIA DELEGATÓW KRAJOWEJ SEKCJI NAUKI NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Falenty, 18-19 maja 2018 r.

List otwarty Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Warszawa-Falenty, 19 maja 2018 r.

Motto:

„Nauka to nie samo zaspokajanie ciekawości i przenikanie tajemnic otaczającego nas świata, lecz także siła, siła życiowa narodu, która w walce o byt decyduje bardziej stanowczo niż każdy inny oręż”.

[A. Świątchowski]

My, uczestnicy WZD KSN NSZZ „Solidarność” uważamy za niezbędne wprowadzenie zasadniczych zmian do projektu Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym przedłożonego w Sejmie 5 kwietnia 2018 r.:

1. Projekt Ustawy odchodzi od partycypacyjnego modelu funkcjonowania uniwersytetów i jednostek naukowych na rzecz modelu biznesowego. Ogranicza kolegialność, wprowadza podmioty zewnętrzne do zarządzania uczelniami i zwiększa uprawnienia rektorów. Pociąga to za sobą zmniejszenie niezależności i wiarygodności nauki, która staje się towarem, a nie wartością samą w sobie. Podejście biznesowe odbiera uniwersytetowi sprawność i szkodzi realizacji społecznej roli innowatora kierunków rozwoju¹.
2. **Jesteśmy przeciwni powoływaniu rad uczelni** stanowiącemu przenoszenie do uczelni wzorców korporacyjnych i szkodliwą komplikację jej ustroju. Członkowie Rady spoza uczelni (ponad połowa składu) nie stanowią żadnej racjonalnej reprezentacji, nie wzbogacą kompetencji w obszarze nauki i kształcenia, a potencjalne orientowanie przez nich strategii na „efektywność” nie ma sensu w odniesieniu do nauki². Nie ma też podstaw do

¹ W szczególności zadaniem uczelni jest nie tylko kształcenie odpowiadające bieżącym potrzebom przedsiębiorców, ale formowanie kreatywnych absolwentów kształtujących przyszły rynek gospodarczy.

² Efekty nauki są bardzo wielostronne, często niewymierne i odłożone w czasie. Odkrycia nieraz nie mają nic wspólnego z gospodarką.

twierdzenia, że przyczynią się do rozwijania społecznie korzystnej współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym³. Raczej będą to opłacani z budżetu uczelni lobbyści reprezentujący partykularne interesy i/lub figu-ranci wzmacniający nadmierną władzę rektorów.

3. Domagamy się traktowania pracowników akademickich jako partnerów i zmiany projektu Ustawy w kierunku rozszerzenia partycypacji pracowników w procesie organizacji i zarządzania uczelnią, mającej na celu zastąpienie tradycyjnego „feudalizmu” aktywną demokracją, dostosowaną do zadań kadry akademickiej⁴. Partycypacja i wolność badań naukowych stanowią ważne składniki motywacji ludzi współtworzących gmach instytucjonalny nauki.

4. Jesteśmy przeciwni projektowi obniżenia rangi wydziałów i ich rad naukowych. Prowadzić to będzie do dalszej atomizacji środowiska akademickiego i niepotrzebnej, dużej pracy organizacyjnej dla zachowania odpowiedzialności kompetencji organów decyzyjnych do specyfiki działalności (zwłaszcza w dużych uczelniach państwowych). Wyważona autonomia tych jednostek uczelni jest pożądaną wartością, buduje tożsamość, instytucjonalną odpowiedzialność, zaradność i zdolność kooperacji z otoczeniem.

5. Postulujemy przywrócenie wyborów członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego przez kolegia elektorskie w części składu reprezentującej uczelnie, co zapewni rzeczywiste przedstawicielstwo społeczności akademickiej. Nie zapewnia tego aktualne delegowanie członków Rady przez konferencje rektorów, które mają już umocowanie w ustawie⁵.

6. Domagamy się zagwarantowania znaczącego zwiększenia finansowania zarówno szkolnictwa wyższego jak i nauki w relacji do wielkości PKB⁶ stosownie do realizowanych zadań. Kolejne wątpliwe reformy systemowe o charakterze głównie organizacyjnym nie mogą wyzwolić większych osiągnięć polskiej nauki i sprawić, że będziemy mieli noblistów. **Niezbędne jest zwiększenie nakładów do wysokości i w terminie określonym w Strategii Europa 2020.** W przewidywalnej perspektywie czasowej niemożliwy jest znaczniejszy wzrost nakładów sektora prywatnego na badania naukowe. Stąd szczególna rola państwa, którego udział w tym okresie powinien zdecydowanie przekraczać wkład przedsiębiorców⁷. Równocześnie konieczne jest wprowadzenie mechanizmów systemowych (ulgi podatkowe, fundusze inwestycyjne, itd.) stymulujących finansowanie pozabudżetowe.

7. Żądamy przyjęcia jako zasady uzgadniania spraw pracowniczych ze związkami zawodowymi. Uważamy też za konieczne przywrócenie konstytucyjnego prawa do zawierania ponadzakładowego układu zbiorowego pracy przez związki zawodowe pracowników uczelni publicznych⁸.

8. Oczekujemy zapewnienia nauczycielom akademickim warunków stabilizacji zawodowej i ekonomicznej, przez jednoznaczne sformułowanie w Ustawie przepisów gwarantujących, że:

- umowa o pracę w pełnym wymiarze czasu w podstawowym miejscu pracy zawierana jest na czas nieokreślony,
- awans naukowy nauczyciela akademickiego i zmiana stanowiska w tej samej uczelni nie wymaga przeprowadzenia postępowania konkursowego

³ Współpraca ta jest i powinna być nawiązywana w konkretnych obszarach tematycznych, inną drogą i na innym szczeblu w strukturze uczelni.

⁴ Po latach doświadczeń z modelem biznesowym obserwuje się w innych krajach powroty do tożsamości uniwersytetu i instytucji dla niego typowych, zwłaszcza kolegialności (np. uniwersytety w Szwecji, Oxford).

⁵ Rektorzy, nawet jeśli są wybierani, z chwilą objęcia stanowiska stają się pracodawcami.

⁶ Finansowanie szkolnictwa wyższego i nauki od wielu lat fluktuuje na rażąco niskim poziomie nie tylko kwotowo, ale też w proporcji do PKB w porównaniu z krajami OECD. Było to niejednokrotnie ukrywane w statystykach przez dodawanie środków pomocowych UE przyznawanych okresowo na zmniejszenie dystansu głównie w inwestycjach, a zatem nie stanowiących dotacji na standardową bieżącą działalność.

⁷ Należy mieć też na uwadze, że w krajach rozwiniętych niepubliczne nakłady na naukę to głównie nakłady we własnym zapleczu B+R przemysłu.

⁸ Na przykład w brzmieniu odpowiadającym artykułowi 152 PSW przed jego nowelizacją w 2014 r.

- określenie w Ustawie wieku emerytalnego nie jest podstawą rozwiązania umowy o pracę, lecz oznacza tylko moment nabycia praw do pobierania emerytury.

9. Uważamy za konieczne skrócenie formalnej drogi awansu zawodowego nauczycieli akademickich obejmujące zniesienie stopnia naukowego doktora habilitowanego, krytykowanego w raportach OECD (z lat 1994, 2007, 2017).

10. **Żądamy przyjęcia programu wzrostu wynagrodzeń pracowników publicznych szkół wyższych zgodnego z koncepcją ładu płacowego w szkolnictwie wyższym** poprzez wprowadzenie zapisów ustawowych gwarantujących w uczelniach publicznych poziom średnich płac w grupach profesorów, adiunktów i starszych wykładowców, asystentów wraz z lektorami i pracowników niebędących nauczycielami akademickimi co najmniej w relacji odpowiednio 3:2:1,25:1,25 do średniej krajowej wynagrodzeń w gospodarce narodowej. Stosowanie tej zasady jest konieczne, bowiem pomimo przyjęcia przez Sejm w 2001 roku podobnej koncepcji ładu płacowego postępowanie się arbitralnie ustalaną przez rząd „kwotą bazową” jako poziomem odniesienia dla wynagrodzeń na uczelniach i w instytutach PAN spowodowało w latach 2005-2018 znaczne relatywne obniżenie płac (np. w gronie adiunktów o ponad 40%).

11. Znaczne zwiększenie wynagrodzeń nauczycieli akademickich, pozwoli przyciągać do udziału w konkursach poprzedzających zatrudnienie, licznych i dobrze przygotowanych kandydatów i stworzy perspektywy stabilizacji ekonomicznej. Równocześnie, doceniając starania o skłonienie polskich uczonych z renomowanych uniwersytetów zagranicznych do powrotu do Polski, sprzeciwiamy się proponowaniu przez NAWA reemigrantom wynagrodzeń kilkukrotnie wyższych od wynagrodzeń krajowych uczonych, co jest przejawem dyskryminacji.

12. Uważamy za **konieczne utrzymanie wydzielonych funduszy na badania statutowe** oprócz środków przydzielanych w postępowaniu konkursowym. System oparty wyłącznie na grantach nie zapewnia ciągłości finansowania badań naukowych, a tym samym ich stabilności. Postępujące ograniczanie finansowania działalności statutowej jest szczególnie dotkliwe dla instytutów Polskiej Akademii Nauk.

13. Oczekujemy wprowadzania takich mechanizmów konkurencyjnych w szkolnictwie wyższym, które nie spowodują upadku uczelni regionalnych. Groźba upadku uczelni w mniejszych ośrodkach jest realna, bowiem zgodnie z ekspertyzą Biura Analiz Sejmowych projektowane rozwiązania spowodują, że tylko 7 ośrodków akademickich w Polsce zachowa status uniwersytecki. Jest to sprzeczne z modelem zrównoważonego rozwoju Polski, w tym koncepcją Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju.

Uważamy, że nie stać nas dłużej na oszczędzanie na nauce i edukacji. Szkolnictwo wyższe i nauka powinny być traktowane - ponad politycznymi podziałami - nie jako obciążenie budżetu, ale jako atut rozwojowy, wymagający wsparcia i ochrony ze strony instytucji państwa polskiego. Badania naukowe i edukacja są najlepszą i najbardziej opłacalną inwestycją w przyszłość narodu, w materialny, kulturowy i cywilizacyjny rozwój Polski.

Uchwała nr 1

Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” Falenty k/Warszawy, 18-20 maja 2018 roku w sprawie wprowadzenia Regulaminu Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Działając na podstawie § 17 Uchwały Komisji Krajowej Nr 17/08 z dnia 18 czerwca 2008 roku z późn. zm. ws. zasad rejestracji i wyrejestrowania oraz funkcjonowania branżowych jednostek organizacyjnych Związku – Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” uchwala co następuje:

§ 1

Wprowadza się Regulamin Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Traci moc Regulamin Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” uchwała nr 2 Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” Sękocin Stary, 14-16 maja 2010 roku z późn. zm.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

R E G U L A M I N **Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”**

I. Postanowienia ogólne

- § 1.** 1. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” jest branżową jednostką organizacyjną Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” działającą na podstawie postanowień Statutu NSZZ „Solidarność” i uchwał Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” dotyczących funkcjonowania branż oraz uchwały nr 17/08 Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” z późn. zm.
2. Terenem działania Krajowej Sekcji jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Siedzibą Krajowej Sekcji i jej władz jest Warszawa.
- § 2.** Użyte w Regulaminie Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” określenia oznaczają:
1) Związek - Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,
2) Krajowa Sekcja - Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”,
3) Walne Zebranie Delegatów - Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”,
4) Rada Krajowej Sekcji - Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”,
5) Prezydium Krajowej Sekcji - Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”,
6) Komisja Rewizyjna Krajowej Sekcji - Komisja Rewizyjna Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”.
- § 3.** 1. Krajowa Sekcja jest członkiem założycielem światowej organizacji nauczycielskiej Education International.
2. Krajowa Sekcja należy do Krajowego Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność”.
3. Krajowa Sekcja nie posiada osobowości prawnej.
- § 4.** Celem Krajowej Sekcji jest:
1) ochrona praw, godności oraz interesów pracowniczych członków związku, zatrudnionych w sferze szkolnictwa wyższego i nauki,
2) działanie na rzecz rozwoju nauki i edukacji oraz pogłębienia w świadomości społecznej znaczenia tych dziedzin dla rozwoju gospodarczego, intelektualnego, kulturowego oraz kształtowania tożsamości narodowej i demokracji.
- § 5.** 1. Do Krajowej Sekcji mogą należeć:
1) regionalne i międzyregionalne sekcje nauki,
2) jednostki organizacyjne Związku:
a) organizacje zakładowe i międzyzakładowe działające w sferze szkolnictwa wyższego i nauki, które nie należą do żadnej sekcji regionalnej lub międzyregionalnej sekcji nauki,

- b) niższe jednostki organizacyjne organizacji zakładowych lub międzyzakładowych działające w sektorze szkolnictwa wyższego i nauki nie należące do żadnej regionalnej i międzyregionalnej sekcji, o której mowa w punkcie 1).

2. Jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 1 pkt 1) i 2) może należeć tylko do jednej sekcji krajowej.

§ 6. 1. Decyzję o przyjęciu do Krajowej Sekcji nowej jednostki organizacyjnej Związku podejmuje Rada Krajowej Sekcji.

2. Przyjęcie wymaga dostarczenie następujących dokumentów:
 - 1) uchwały właściwej władzy stanowiącej o przystąpieniu do Krajowej Sekcji,
 - 2) informacji o ilości członków zrzeszonych w jednostce organizacyjnej potwierdzonej przez Zarząd Regionu,
 - 3) potwierdzenia Zarządu Regionu o zarejestrowaniu jednostki organizacyjnej, o których mowa w § 5 ust. 1,
 - 4) informacji o władzach wykonawczych i kontrolnych jednostki organizacyjnej.
3. Rada Krajowej Sekcji jest zobowiązana w terminie 30 dni od daty doręczenia uchwały wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 2 podjąć uchwałę o przyjęciu lub odmowie przyjęcia danej jednostki organizacyjnej, przy czym odmowa przyjęcia wymaga pisemnego uzasadnienia. Uchwałę przykazuje się wnioskodawcy oraz Komisji Krajowej niezwłocznie po podjęciu.
4. Niepodjęcie lub nieprzekazanie uchwały o której mowa w ust. 3 jest równoznaczne z przyjęciem jednostki organizacyjnej Związku, która złożyła wniosek do Krajowej Sekcji z mocy prawa.
5. W przypadku odmowy przyjęcia, o której mowa w ust. 3 jednostka organizacyjna Związku, która złożyła wniosek ma prawo odwołać się od tej decyzji do Komisji Krajowej w terminie 30 dni od daty otrzymania uchwały.
6. W przypadku zamiaru wystąpienia jednostki organizacyjnej, o których mowa w § 5 ust. 1 z Krajowej Sekcji decyzję podejmuje władza stanowiąca tej jednostki. Decyzję należy przedłożyć Radzie Krajowej Sekcji. Członkostwo w Krajowej Sekcji ustaje od początku następnego miesiąca po podjęciu uchwały o wystąpieniu z Krajowej Sekcji.

§ 7. 1. Jednostki organizacyjne Związku zrzeszone w Krajowej Sekcji mają prawo do:

- 1) wyboru delegatów na Walne Zebranie Delegatów zgodnie ze Statutem NSZZ „Solidarność” ordynacją wyborczą oraz uchwałą o przyjętym kluczu wyborczym.
 - 2) otrzymywania informacji o działaniach podejmowanych przez Radę Krajowej Sekcji i Prezydium Krajowej Sekcji,
 - 3) uczestniczenia w działaniach podejmowanych przez Radę Krajowej Sekcji i Prezydium Krajowej Sekcji.
2. Obowiązki jednostek organizacyjnych zrzeszonych w Krajowej Sekcji:
- 1) realizowanie uchwał i decyzji władz stanowiących i wykonawczych Krajowej Sekcji,
 - 2) wspieranie finansowe działalności Krajowej Sekcji zgodnie z podjętymi uchwałami,
 - 3) informowanie o zmianach organizacyjnych w jednostkach organizacyjnych zrzeszonych w Krajowej Sekcji,
 - 4) aktualizowanie danych o liczbie członków Związku zrzeszonych w danej jednostce organizacyjnej Związku,
 - 5) przestrzeganie niniejszego regulaminu.

§ 8

1. Organizacje Związku, o których mowa w § 5 ust. 1 wspierają finansowo działalność Krajowej Sekcji w wysokości uchwalonej przez Walne Zebranie Delegatów.
2. Wobec Komisji zakładowych i międzyzakładowych oraz rad sekcji regionalnych i międzyregionalnych, niepartycypujących, według określonych przez Walny Zjazd Delegatów zasad, w kosztach jej działania mogą być zastosowane kolejno następujące sankcje:

- 1) upomnienie Prezydium Krajowej Sekcji,
- 2) decyzja Rady Sekcji o zaprzestaniu wysyłania materiałów informacyjnych,
- 3) wykreślenie ze struktur Krajowej Sekcji.

II. Władze Krajowej Sekcji

§ 9

Władzami Krajowej Sekcji są:

- 1) Walne Zebranie Delegatów,
- 2) Rada Krajowej Sekcji,
- 3) Komisja Rewizyjna Krajowej Sekcji.

§ 10

1. Do kompetencji Walnego Zebrania Delegatów należy:

- 1) wybór przewodniczącego Krajowej Sekcji,
- 2) wybór członków Rady Krajowej Sekcji,
- 3) wybór członków Komisji Rewizyjnej Krajowej Sekcji,
- 4) wybór delegatów na Kongres Krajowego Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność”.

2. Walne Zebranie Delegatów określa w drodze uchwały liczbę członków Rady Krajowej Sekcji w sferze szkolnictwa wyższego i nauki z zastosowaniem list częściowych.

3. Walne Zebranie Delegatów podejmuje uchwały, stanowiska i inne akty prawa wewnątrzwiązkowego zgodnie z kompetencjami należnymi Krajowej Sekcji, a w szczególności:

- 1) uchwały o wprowadzeniu i zmianach w regulaminie Krajowej Sekcji,
- 2) uchwały programowe Krajowej Sekcji,
- 3) uchwały i stanowiska dotyczące ważnych problemów będących w sferze zainteresowań Krajowej Sekcji,
- 4) uchwały dotyczące zasad finansowania działalności Krajowej Sekcji oraz jednostek organizacyjnych Związku, które przystąpiły do Krajowej Sekcji,

4. Walne Zebranie Delegatów podejmuje uchwałę o zakończeniu działalności Krajowej Sekcji, przy czym za uchwałą musi co najmniej $\frac{3}{4}$ uprawnionych do głosowania.

§ 11

1. Rada Krajowej Sekcji

- 1) wybiera spośród swoich członków Prezydium Rady Sekcji, z wyjątkiem przewodniczącego Krajowej Sekcji, z zachowaniem postanowień § 42, § 51 ust. 2 Statutu Związku oraz stosownych przepisów Ordynacji Wyborczej NSZZ „Solidarność”,
- 2) dokonuje okresowej oceny działalności Prezydium Rady Krajowej Sekcji,
- 3) realizuje postanowienia Walnego Zebrania Delegatów,
- 4) kieruje jej działalnością i reprezentuje ją na zewnątrz Związku oraz wobec innych jednostek organizacyjnych Związku,
- 5) reprezentuje Związek w zakresie problematyki związanej z funkcjonowaniem nauki i szkolnictwa wyższego wobec organizacji pracodawców oraz administracji państwowej w uzgodnieniu z Radą Krajowego Sekretariatu Nauki i Oświaty,
- 6) z upoważnienia Komisji Krajowej zawiera ponadzakładowe układy zbiorowe pracy w zakresie spraw nauki i szkolnictwa wyższego,
- 7) opiniuje projekty aktów prawnych dotyczących sfery szkolnictwa wyższego i nauki,
- 8) podejmuje działania na rzecz poprawy warunków zatrudnienia pracy i uprawnień pracowniczych,
- 9) uchwała i zatwierdza wykonanie budżetu na wyznaczony okres roczny, półroczny lub kwartalny,
- 10) zatwierdza sprawozdanie finansowe za dany rok, w tym bilans i rachunek wyników,
- 11) określa stan zatrudnienia osób pracujących na rzecz krajowej Sekcji,
- 12) podejmuje działania interwencyjne na rzecz organizacji zakładowych, międzyzakładowych lub ich członków,
- 13) organizuje szkolenia dla działaczy związkowych,
- 14) promuje działalność Krajowej Sekcji na zewnątrz,

- 15) składa informacje, sprawozdania ze swej działalności na posiedzeniu Walnego Zebrania Delegatów,
- 16) w okresie kadencji przyjmuje nowe jednostki organizacyjne Związku w poczet Krajowej Sekcji.
- 17) prowadzi rejestr jednostek organizacyjnych związku, które przystąpiły do Krajowej Sekcji,
- 18) utrzymuje kontakty z międzynarodowymi organizacjami związkowymi.

2. Rada Krajowej Sekcji może powołać stałe komisje oraz zespoły problemowe.

3. Przewodniczący stałych komisji wybierani są spośród członków Rady Krajowej Sekcji. Przewodniczący zespołów problemowych są wybierani przez Radę Krajowej Sekcji.

4. Przewodniczący reprezentuje na zewnątrz Radę Krajowej Sekcji, kieruje pracami Rady Krajowej Sekcji i Prezydium Krajowej Sekcji, zobowiązany jest do nadzoru i egzekwowania wykonania obowiązków przez członków Rady Krajowej Sekcji i Prezydium Krajowej Sekcji.

5. Rada Krajowej Sekcji podejmuje uchwałę o obowiązującym na czas kadencji kluczu liczbowym, określającym tabelaryczną zależność liczby wybieranych delegatów na Walne Zebranie Delegatów od liczby członków Związku w okręgu wyborczym. Powyższa uchwała musi zawierać postanowienia zapisów ordynacji wyborczej

§ 12

Rada Krajowej Sekcji przed podjęciem decyzji lub zajęciem stanowiska w sprawach dotyczących działalności Krajowej Sekcji, przekazuje jednostkom organizacyjnym Związku należącym do Krajowej Sekcji informację o zagadnieniu, którego rozstrzygnięciem będzie się zajmować. W informacji wskazana jest data i forma powiadomienia Rady Krajowej Sekcji o stanowisku jednostki organizacyjnej Związku, o której mowa w § 5 regulaminu.

§ 13

1. Prezydium Krajowej Sekcji jest organem Rady Krajowej Sekcji.

2. Do zadań Prezydium Krajowej Sekcji należy:

- 1) kierowanie bieżącą działalnością Krajowej Sekcji,
- 2) podejmowanie decyzji finansowych na podstawie uchwalonego budżetu Krajowej Sekcji,
- 3) kierowanie pracami Biura Krajowej Sekcji.

3. Prezydium Krajowej Sekcji tworzą: przewodniczący oraz osoby wybrane na jego wniosek spośród członków Rady Krajowej Sekcji, w tym jego zastępca lub zastępcy, sekretarz i skarbnik. Przewodniczący Rady Krajowej Sekcji jest jednocześnie przewodniczącym Prezydium Krajowej Sekcji.

§ 14

1. Komisja Rewizyjna Krajowej Sekcji kontroluje działalność Rady Krajowej Sekcji i jej Prezydium w oparciu o przepisy Statutu NSZZ „Solidarność” oraz stosowną uchwałę Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” w sprawie zasad funkcjonowania i zakresu kompetencji komisji rewizyjnych oraz o inne przepisy prawa wewnątrzwiązkowego.

2. Komisja Rewizyjna Krajowej Sekcji współpracuje z Krajową Komisją Rewizyjną NSZZ „Solidarność”.

3. Komisja Rewizyjna Krajowej Sekcji ma prawo, po uprzednim pisemnym upomnieniu, wnioskować do Rady Krajowej Sekcji o wykreślenie z rejestru Krajowej Sekcji organizacji, o której mowa w § 5 ust. 1 uchylającej się od przekazywania miesięcznej składki dok Krajowej Sekcji przez okres dłuższy niż 3. miesiące.

4. Komisja Rewizyjna Krajowej Sekcji składa sprawozdanie ze swej działalności na sesjach zwyczajnych Walnego Zebrania Delegatów.

III. Zasady ogólne funkcjonowania i podejmowania decyzji przez władze Krajowej Sekcji

§ 15

1. Walne Zebranie Delegatów odbywa się minimum raz w okresie kadencji.

2. Nadzwyczajne Walne Zebranie Delegatów zwołuje Rada Krajowej Sekcji z własnej inicjatywy lub:

- 1) na wniosek Komisji Rewizyjnej Krajowej Sekcji,
- 2) na pisemny wniosek poparty przez co najmniej 1/5 Delegatów Walnego Zebrania Delegatów.

3. W przypadku wniosku złożonego przez organ wymieniony w ust. 1 pkt. 1) lub pkt. 2) Rada Krajowej Sekcji zobowiązana jest zwołać to posiedzenie w terminie umożliwiającym jego odbycie w ciągu 2. miesięcy od dnia złożenia wniosku.

4. W przypadku niezwołania przez Radę Krajowej Sekcji posiedzenia Walnego Zebrania Delegatów i w terminie określonym w ust. 2 posiedzenie to zwołuje Komisja Rewizyjna Krajowej Sekcji nie później niż dwa miesiące od chwili przedstawienia powyższego żądania.

§ 16

1. Posiedzenia Rady Krajowej Sekcji odbywają się co najmniej 2. razy w roku kalendarzowym.
2. Członkowie Rady Krajowej Sekcji są zobowiązani uczestniczyć w posiedzeniach Rady Krajowej Sekcji i pracach zespołów problemowych oraz przekazywać decyzje Rady Krajowej Sekcji jednostkom organizacyjnym Związku, o których mowa w § 5 ust.1.
3. W zebraniach Rady Krajowej Sekcji mogą uczestniczyć z głosem doradczym, eksperci.

§ 17

1. Uchwały, stanowiska oraz inne akty wydawane przez władze Krajowej Sekcji podejmowane są zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym, przy udziale co najmniej połowy uprawnionych do głosowania.
2. Na żądanie co najmniej 1/10 uprawnionych do głosowania i obecnych na posiedzeniu, podejmowane są one w głosowaniu tajnym.

IV. Finanse Krajowej Sekcji

§ 18

1. Środki finansowe przeznaczone na rzecz Krajowej Sekcji pochodzą:
 - 1) ze składki odprowadzonej na rzecz Krajowej Sekcji przez jednostki organizacyjne Związku, które przystąpiły do Sekcji w wysokości ustalonej przez Walne Zebranie Delegatów,
 - 2) dotacji Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
 - 3) darowizn na rzecz funkcjonowania Krajowej Sekcji.
2. Środki finansowe są przeznaczone na działalności Krajowej Sekcji, a w szczególności na działalność merytoryczną, organizacyjną, informacyjną oraz szkoleniową Krajowej Sekcji.

§ 19

1. Podstawą działalności finansowej Rady Krajowej Sekcji jest budżet obejmujący środki będące w dyspozycji Rady Krajowej Sekcji.
2. Budżet uchwała się na okresy roczne, półroczne lub kwartalne.
3. Sprawozdanie z wykonania budżetu jest przedstawiane do zatwierdzenia Radzie Krajowej Sekcji.
4. Sprawozdanie finansowe za dany rok w tym bilans i rachunek wyników jest zatwierdzane przez Radę Krajowej Sekcji.

§ 20

1. Budżet Krajowej Sekcji oraz jego wykonanie są jawne dla wszystkich członków Krajowej Sekcji.
2. Prawo wglądu w całość dokumentacji finansowej Krajowej Sekcji mają członkowie Prezydium Krajowej Sekcji oraz upoważnieni pracownicy księgowi, a także osoby upoważnione stosowną uchwałą Rady Krajowej Sekcji.
3. Całość dokumentacji finansowej Krajowej Sekcji musi być udostępniona na żądanie Komisji Rewizyjnej Krajowej Sekcji.
4. Każdy inny członek Rady Krajowej Sekcji ma prawo zapoznać się z dokumentacją finansową związaną z zadaniami merytorycznymi, które należą do jego kompetencji.

V. Zasady wyborcze władz Krajowej Sekcji

§ 21

1. Postanowienia Statutu Związku i Ordynacji Wyborczej Związku dotyczące wyborów i odwoływania władz stosuje się odpowiednio.
2. O zakresie odpowiedniego stosowania postanowień dotyczących wyborów w sytuacji wyborów uzupełniających decyduje władza Krajowej Sekcji przeprowadzająca wybory.

VI. Postanowienia końcowe

§ 22

1. Krajowa Sekcja posiada Biuro z etatową obsadą w liczbie określonej przez Radę Sekcji. Działalność Biura jest finansowana ze środków, o których mowa w § 18 niniejszego regulaminu.

2. Do obowiązków Biura należy w szczególności: administracyjna bieżąca obsługa działalności Krajowej Sekcji, obsługa zebrań Rady Krajowej Sekcji, Prezydium, komisji i zespołów problemowych oraz Walnych Zebrań Delegatów a ponadto opracowywanie, gromadzenie i rozsyłanie materiałów i dokumentów.

§ 23

1. W sprawach spornych lub nie objętych postanowieniami regulaminu dotyczących jego interpretacji, decyzje podejmuje Rada Krajowej Sekcji.
2. Interpretację regulaminu dokonaną przez Radę Krajowej Sekcji ocenia Walne Zebranie Delegatów na wniosek Komisji Rewizyjnej Sekcji.

§ 24

1. Integralną częścią regulaminu jest załącznik zawierający następujące dane:
 - 1) aktualny wykaz jednostek organizacyjnych Związku, które są zrzeszone w Krajowej Sekcji,
 - 2) liczbę członków Związku zrzeszonych w poszczególnych jednostkach organizacyjnych, o których mowa w § 5 regulaminu.
 3. Rada Krajowej Sekcji ma obowiązek aktualizacji danych zawartych w ust. 1 regulaminu przynajmniej co 12 miesięcy.

Uchwała nr 8
Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji NSZZ „Solidarność”
Falenty k/Warszawy, 18-20 maja 2018 roku
w sprawie podjęcia działań przeciw zmuszaniu pracowników uczelni
do pracy w niedziele

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ Solidarność wnosi do Rady Krajowej Sekcji Nauki i Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki oraz do Komisji Krajowej NSZZ Solidarność o podjęcie konkretnych działań **przeciw zmuszaniu** pracowników uczelni do pracy w niedziele.

Uzasadnienie do uchwały nr 8 w sprawie podjęcia działań przeciw zmuszaniu pracowników uczelni do pracy w niedziele:

„Być wolnym, to żyć zgodnie ze swym sumieniem” – mówił bł. ks. Jerzy Popiełuszko.

Zgodnie z **Konstytucją RP (art.9): „Nikt nie może być zmuszany do uczestniczenia ani do nieuczestniczenia w praktykach religijnych”**. Prawo praktykowania świętowania Dnia Pańskiego przez chrześcijan dotyczy zarówno nauczycieli akademickich (którzy są zmuszani do prowadzenia zajęć w niedziele) jak i studentów.

Praca w niedziele i święta co do zasady jest niedopuszczalna (art. 151 k.p.) i choć **Kodeks Pracy** przewiduje liczne wyjątki, to **nie ma wśród nich mowy o pracy dydaktycznej na uczelniach wyższych.**

Kościół Katolicki w **katechizmie** jasno mówi: „W niedzielę oraz w inne dni świąteczne nakazane wierni są **zobowiązani (...) powstrzymać się od wykonywania tych prac i zajęć, które utrudniają oddawanie Bogu czci, przeżywanie radości właściwej dniowi Pańskiemu oraz korzystanie z należnego odpoczynku duchowego i fizycznego.** Ustanowienie niedzieli przyczynia się do tego, aby wszyscy korzystali z wystarczającego odpoczynku i czasu wolnego, który mogliby poświęcić **życiu rodzinnemu, kulturalnemu, społecznemu i religijnemu” (por. KKK 2193-2194).**

Tymczasem zajęcia dydaktyczne prowadzą pracownicy niejednokrotnie do wykonywania swoich obowiązków **przymuszani**, a przy tym bardzo **słabo wynagradzani** za pracę w niedziele. Chrześcijanie mają prawo do świętowania i godnego odpoczynku wraz z rodziną. Mają prawo do decydowania, jak spędzać czas, który w naszej kulturze jest momentem odpoczynku. Jest to specjalny czas, by zadbać o więzi rodzinne, troszczyć się o dzieci, o starszych wiekiem rodziców czy o innych członków rodziny.

Zwolennicy studiów niestacjonarnych, odbywających się w niedziele, wskazują głównie na korzyści finansowe oraz względy praktyczne. Zastaniając się argumentem pozornej troski o studenta, mówią, że studenci chcą studiować i naszym zadaniem jest stworzyć im taką możliwość. Ponadto przekonują, że decyzja o zakazie prowadzenia zajęć dydaktycznych na uczelniach w niedzielę spowoduje lawinowy spadek liczby studentów, a tymczasem w większości krajów Unii Europejskiej w niedziele nie praktykuje się zajęć dydaktycznych.

Studenci rozpoczynając naukę w systemie sobotnio-niedzielnym muszą pamiętać, że naruszają godność i wolność ludzi zmuszanych do pracy w niedzielę, a jednocześnie dają pretekst, by otwierać kolejne kierunki studiów, skoro taka jest potrzeba rynku.

Śluchając głosu pracowników uczelni i ich rodzin, NSZZ „Solidarność” powinna rozpocząć i poprowadzić kampanię społeczną dotyczącą wolnej niedzieli dla pracowników uczelni wyższych.

**Uchwała nr 9
Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji NSZZ „Solidarność”
Falenty k/Warszawy, 18-20 maja 2018 roku
w sprawie zaprzestanie dyskryminacji pracowników uczelni**

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ Solidarność wnosi do Rady Krajowej Sekcji Nauki i Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki oraz do Komisji Krajowej NSZZ Solidarność o podjęcie działań mających na celu zaprzestanie wykorzystywania anonimowej oceny pracowników przez studentów do dyskryminacji pracowników uczelni.

Uzasadnienie do uchwały nr 9 w sprawie zaprzestanie dyskryminacji pracowników uczelni:

Wprowadzenie ankiety anonimowej pozwoliło na wprowadzenie patologii na uczelniach. Nauczyciele akademicy coraz częściej zauważają, że anonimowość ankiet jest demoralizująca. W ankietach można pisać anonimy, całkowicie bezkarnie obrażać a czasem i szantażować nauczycieli akademickich, którzy nie mają możliwości obrony.

Również pytania postawione w ankietach na różnych uczelniach budzą wiele wątpliwości. Oprócz tego, że ankiety są anonimowe, studenci wypełniają je na ochotnika. Przez to wykładowcy narzekają, że trudno je uznać za wiarygodne, bo często w kilkudziesięcioosobowej grupie formularz wypełnia zaledwie kilka osób. Studenckich opinii zignorować jednak nie mogą, bo zbyt dużo negatywnych komentarzy oznacza poważną rozmowę z władzami uczelni. A te decydują o ich dalszej karierze naukowej.

Nieprzychylnie opinie mogą oznaczać negatywną ocenę wydaną przez uczelnianą komisję, która ocenia pracę wykładowców. Po drugiej niekorzystnej ocenie z mocy prawa następuje rozwiązanie umowy o pracę. System oceny kadry akademickiej powinien być zmieniony.

**Uchwała nr 10
Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji NSZZ „Solidarność”
Falenty k/Warszawy, 18-20 maja 2018 roku
w sprawie interpretacji sposobu naliczania kosztów uzyskania przychodu**

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zobowiązuje przewodniczącą Rady do pilnego wystąpienia do Ministra Finansów z zapytaniem o jednoznaczną interpretację sposobu naliczania kosztów uzyskania przychodu związanego z działalnością dydaktyczną oraz naukowo-badawczą.

**Stanowisko nr 1
Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji NSZZ „Solidarność”
Falenty k/Warszawy, 18-20 maja 2018 roku
w sprawie zakazu łączenia funkcji kierownika katedry i/lub kliniki z funkcją ordynatora.**

My, delegaci zgromadzeni na Walnym Zebraniu Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, zwracamy się z wnioskiem do Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży o zapisanie w projekcie rządowym *Ustawy o szkolnictwie wyższym i nauce* zakazu łączenia funkcji kierownika katedry i/lub kliniki z funkcją ordynatora, lekarza kierującego oddziałem i kierownika zakładu w szpitalach klinicznych, uniwersyteckich, także instytutach medycznych.

**Stanowisko nr 2
Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji NSZZ „Solidarność”
Falenty k/Warszawy, 18-20 maja 2018 roku
w sprawie zagwarantowania w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce
prawa do 50% kosztów uzyskania przychodów**

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” domaga się ustawowego zagwarantowania w prawie o szkolnictwie wyższym i nauce, że: „Praca wykonywana przez pracowników uczelni wyższych i instytutów badawczych zarówno naukowa, dydaktyczna, projektowa jak i publikacyjna jest działalnością twórczą i w związku z tym podlega 50% kosztom uzyskania przychodów, o których mowa w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych.”

TROCHĘ HISTORII

Cena niepodległości

Mija właśnie 100 lat od odzyskania przez Polskę niepodległości po 123 latach zaborów. Jest wiele opinii na temat tego jak Polakom udało się to osiągnąć. Można mówić, że wolność Polski została wymodlona, ale stare przysłowie mówi, że jeśli chcesz aby Bóg ci pomógł to najpierw pomóż sobie sam.

Sytuacja Polaków pod zaborami w przededniu pierwszej wojny światowej była różna w każdym zaborze, ale wszędzie panowało przygnębienie po przegranych powstaniach narodowych, a zwłaszcza po powstaniu styczniowym. W zaborze pruskim trwała uparta germanizacja narodu włącznie z zakazem modlitwy i odprawiania nabożeństw w języku polskim. Polaków uważano za gorszą nację. Podobnie było w zaborze rosyjskim. Po powstaniu styczniowym i wielkich represjach w postaci wielu wyroków śmierci, wywózki na Sybir, konfiskaty majątków i wielu innych szykan ze strony zaborcy polskie społeczeństwo było tam chyba najbardziej załamane. Jednak po rewolucji 1905 roku nastąpiła lekka odwilż polityczna. Najwięcej swobód demokratycznych mieli Polacy w zaborze austriackim. Istniały samorządy lokalne i możliwość wyboru delegatów do władz zwierzchnich, istniała możliwość używania języka polskiego, a nawet tworzenia różnych organizacji społecznych. Istniało jednak i było umiejętnie podsycane przez zaborcę przekonanie, że Polska upadła nie z powodu agresji zewnętrznej, a z powodu braku zmysłu organizacyjnego Polaków.

Również pod względem militarnym Polacy byli różnie traktowani w poszczególnych zaborach. W zaborze pruskim Polacy nie mieli prawa uzyskiwać stopni oficerskich. W zaborze rosyjskim i austriackim niezbyt chętnie, ale zgadzano się na uzyskiwanie przez lojalnych poddanych narodowości polskiej stopni oficerskich, a nawet generalskich. I znowu w zaborze austriackim swobody były największe. Władze zezwalały na organizację skautingu, czy towarzystw gimnastycznych i paramilitarnych, takich jak Sokół, Drużyny Bartoszewskie czy też Drużyny Strzeleckie. Z tych organizacji wywodziły się kadry Legionów. Władze austriackie tolerowały to czując zbliżający się konflikt z Rosją i chcąc mieć do tej wojny zaplecze w polskim narodzie. W warunkach pokojowych Polacy byli traktowani tak samo jak inni poddani władców zaborczych. Byli powoływani do służby w armii. W momencie wybuchu wojny Polacy z różnych armii stają naprzeciw siebie do walki. Sytuację tę wiernie oddaje wiersz Edwarda Słońskiego zatytułowany „Ta co nie zginęła”.

1.
*Rozdzielił nas mój bracie,
zły los i trzyma straż -
w dwóch wrogich sobie szajcach
patrzmy śmierci w twarz.*

*W okopach pełnych jęku,
wsluchani w armat huk,
stoimy na wprost siebie -
ja - wróg twój, ty – mój wróg!*

*Las płacze, ziemia płacze
świat cały w ogniu drży...
W dwóch wrogich sobie szajcach
stoimy – ja i ty*

2.
*Zaledwie wczesnym rankiem
armaty zaczną grać,
ty świsłem kul morderczym
o sobie dajesz znać.*

*Na nasze niskie szajce
szrapnelów rzucasz grad
i wołasz mnie i mówisz
- To ja, twój brat... twój brat*

*Las płacze, ziemia płacze,
w pożarach stoi świat
a ty wciąż mówisz do mnie
- To ja, twój brat... twój brat*

3.
*O, nie myśl o mnie, bracie,
w śmiertelny idąc bój,
i w ogniu moich strzałów
jak rycerz mężnie stój!*

*A gdy mnie z dala ujrzysz,
od razu bierz na cel
i do polskiego serca
moskiewską kulą strzel.*

*Bo wciąż na jawie widzę
i co noc mi się śni,
że ta CO NIE ZGINĘŁA
wyrośnie z naszej krwi*

To była nie tylko poezja. Tak się złożyło, że mój dziadek Franciszek walczył w Legionach, a jego starszy brat Rudolf w carskiej armii. Na szczęście nigdy na froncie nie spotkali się.

We wspomnieniach mojego ojca znalazłem informację następującą: „W pierwszej wojnie światowej na wszystkich frontach, na polach bitew bił się Polak w różnych mundurach. Stryj mój Lucjan padł w mundurze austriackim, Bolcio w kanadyjskim, ojciec walczył w polskim legionowym, a stryj Rudolf w rosyjskim. Wszyscy oni bili się o wolność Polski, mimo że we wrogich mundurach a byli Polacy.”

Polacy na tej wojnie zapłacili ogromną daninę krwi. Ginęli na różnych frontach. Między innymi na froncie zachodnim w armii francuskiej, brytyjskiej, ale i w niemieckiej. Ponieważ wśród Polaków zdarzały się przypadki dezercji, dowództwo niemieckie wpadło na pomysł, aby Polakom na mundurach na plecach wypisywać białą farbą dużą literę P i jeśli któryś usiłował przejść na stronę brytyjską lub francuską, strzelali do nich. W miarę rozwoju sytuacji na frontach wojny wszyscy zaborcy próbowali tworzyć zorganizowane jednostki wojskowe złożone z Polaków.

W armii austriackiej Legiony brygadiera Piłsudskiego walczyły od początku wojny, aż do kryzysu przysięgowego, kiedy zostały rozbrojone i częściowo internowane, a częściowo wcielone do armii austriackiej. W połowie 1916 roku władze niemieckie w porozumieniu z władzami austriackimi, chcąc przeciągnąć na swoją stronę Polaków, 5 listopada powołały Niepodległe Królestwo Polskie. Oczywiście były to działania fasadowe, ale po raz pierwszy od ponad 100 lat zaczęto mówić o Niepodległej Polsce. Na miejsce rozwiązanych Legionów powołano Polski Korpus Posiłkowy, jednak nie miał on większego znaczenia ze względu na wezwanie Piłsudskiego do jego bojkotu.

W armii carskiej powstał Legion Puławski, jednak i on nie zdołał zgromadzić większej liczby rekrutów (około 1500). Stoczył on pod Pakosławiem i Nurcem zwycięskie bitwy z wojskami niemieckimi. Jednak jego działalność została oceniona jako niebezpieczna dla władz carskich i w krótkim czasie przestał istnieć. Dopiero po rewolucji Kiereńskiego (rewolucja lutowa) 30 marca 1917 roku rząd Kiereńskiego proklamował powstanie Państwa Polskiego. I znowu były to działania pozorne, ale pozwoliły na zorganizowanie wielu polskich jednostek wojskowych dowodzonych przez polskich dowódców. Część Polskiego Korpusu Posiłkowego po aresztowaniu Piłsudskiego zdołała pod Rarajczą przebić się przez front na stronę rosyjską i połączyć się z polskimi oddziałami w Rosji. Dowództwo nad całością objął pułkownik Haller, tworząc II Korpus Polski. Niestety, po walkach z armią niemiecką pod Jemczychą na Ukrainie i wyczerpaniu amunicji Korpus został zmuszony do poddania się i został internowany przez Niemców.

Polacy walczyli również w armii francuskiej i brytyjskiej, a nawet w amerykańskiej. Specjalną rolę odegrała armia polska tworzona we Francji. Już na początku wojny zaczęto tworzyć polskie oddziały złożone z ochotników polskich z armii francuskiej, jednak na skutek protestów ambasady rosyjskiej rekrutację przerwano. Dopiero po rewolucji lutowej w Rosji ponownie rozpoczęto tworzenie polskiej armii. 8 stycznia 1918 roku utworzono dwubatalionowy 1 Pułk Strzelców Polskich. Główny trzon stanowili Polacy z USA, zgłaszający się na apel **Ignacego Jana Paderewskiego** oraz emigranci z Kanady i Francji. Później doszli Polacy z przebywających we Francji i ogarniętych fermentem rewolucji dywizji rosyjskich. Oficerami byli głównie Francuzi. Pierwszym dowódcą armii był Francuz, generał **Louis Archinard**. Francuskiego dowódcę 4 października 1918 zastąpił gen. **Józef Haller**. Z jednostek polskich w końcowych walkach I wojny światowej uczestniczył tylko 1 Pułk Strzelców od lipca 1918 w Szampanii, a od połowy października 1918 także **1 Dywizja Strzelców Polskich**, która zajęła odcinek frontu w Wogezach.

Zakończenie działań wojennych na Zachodzie przyspieszyło rozwój organizacyjny Armii. Przestało istnieć wiele trudności związanych z rekrutacją i wcieleniem Polaków do Armii, zwłaszcza we Włoszech. Pozyskano tam ok. 25 tys. żołnierzy – byłych jeńców z armii austro-węgierskiej. Armia gen. Hallera organizowana była na bazie korpusów i dywizji, organizacyjnie odpowiadających armii francuskiej, wyposażonych i uzbrojonych sprzętem i uzbrojeniem demobilizowanych jednostek francuskich. Armia przyjęła błękitny kolor mundurów, stąd zwano ją „błękitną”. W sumie Armia Hallera liczyła trzy korpusy, każdy po 2 pułki i jednostki pomocnicze, kawalerię, artylerię, lotnictwo i jednostki pancerne. Była najlepiej wyszkoloną, uzbrojoną i wyposażoną częścią Polskiej Armii.

Polacy znaczyli swój szlak walk w obcych armiach mogiłami rozsianymi po całej Europie. Jednak ci, którzy przeżyli podczas tej wojny uzyskali wielkie doświadczenie wojenne, zwłaszcza oficerowie z Legionów, armii austriackiej i rosyjskiej. Później procentowało ono podczas walk o Lwów, powstania wielkopolskiego i wojny z bolszewikami. Dzięki tym ludziom Polska zdołała się obronić przed sowiecką inwazją, która miała zniszczyć nie tylko Polskę, ale całą Europę.

Literatura:

1. *Dziesięciolecie Odrodzenia Polskiej Siły Zbrojonej*, pod redakcją prof. Henryka Mościckiego, prof. Włodzimierza Dzwonkowskiego, mjr. Tadeusza Bałabana, Warszawa 1928.
2. *Rozkwitały Pąki Białych Róż...* Wiersze i pieśni z lat 1908-1918 o Polsce, o wojnie i o żołnierzach, Wybrał, opracował i wstępem opatrzył Andrzej Romanowski, Czytelnik, Warszawa 1990.
3. https://pl.wikipedia.org/wiki/Armia_Polska_we_Francji

Krzysztof Weiss

WYBRANE WYDARZENIA

22 marca. Dwudniowy szczyt UE. Najważniejsze tematy to: atak chemiczny w Wielkiej Brytanii, brexit, oraz spór handlowy ze Stanami Zjednoczonymi (cła). Przewidziane jest spotkanie premiera M. Morawieckiego z przewodniczącym Komisji Europejskiej Jean-Claude'em Junckerem. Rozmowa będzie dotyczyła reformy sądownictwa w Polsce.

24 marca. Ten dzień ustanowiono Narodowym Dniem Pamięci Rodaków Ratujących Żydów.

25 marca. W Planicy dwukrotnie odegrano Mazurka Dąbrowskiego. Oba konkursy indywidualne wygrał Kamil Stoch. Odebrał także Kryształową Kulę za zajęcie pierwszego miejsca w Pucharze Świata.

1 kwietnia. Wielkanoc.

6 kwietnia. W Budapeszcie odsłonięto pomnik upamiętniający ofiary katastrofy smoleńskiej.

8 kwietnia. W Syrii, we wschodniej Gucie wojska Baszara al-Asada dokonały ataku chemicznego zginęło kilkadziesiąt osób cywilnych, w tym dzieci.

Wybory parlamentarne na Węgrzech. Na koalicję Fidesz i KNDP oddano 49,27% ważnych głosów, a to oznacza, że ugrupowanie Orbana będzie miało większość konstytucyjną w Zgromadzeniu Narodowym (134 mandaty). Będzie sprawować władzę samodzielnie.

9 kwietnia. Wizyta Fransa Timmermansa w Warszawie. Odbił szereg rozmów: z ministrem spraw zagranicznych J. Czaputowiczem, z premierem M. Morawieckim, prezydentem A. Dudą, prezesem Trybunału Konstytucyjnego J. Przyłębską i z prezesem Sądu Najwyższego M. Gersdorf. Rozmowy dotyczyły zarzutów o łamanie przez Polskę zasad praworządności, a dokładnie wynegocjowania ustępstw ze strony Polski.

10 kwietnia. Ósma rocznica katastrofy w Smoleńsku.

Na placu Zwycięstwa odsłonięto pomnik poświęcony pamięci 96 osób, które zginęły w katastrofie lotniczej w Smoleńsku. Lecieli tam na uroczystości upamiętniające ofiary mordu katyńskiego.

Zostanie powołana komisja parlamentarna do wyjaśnienia przyczyn tolerowania przez państwo gigantycznych wyłudzeń VAT w latach 2007-2015. Ocenia się, że straty budżetu państwa z tego powodu znacznie przekroczyły kwotę 200 miliardów złotych.

13 kwietnia. St. Gawłowski, sekretarz generalny PO, został w Szczecinie aresztowany w związku z zarzutami o przestępstwo korupcyjne w aferze melioracyjnej w województwie zachodniopomorskim.

14 kwietnia, sobota. Ładny, słoneczny dzień. Ciepło.

Konwencja Zjednoczonej Prawicy. Prezes PiS Jarosław Kaczyński w swoim wystąpieniu powiedział „Prowadzimy Polskę ku jej wielkości i pomyślności”.

Premier rządu M. Morawiecki obiecał wprowadzenie pięciu kolejnych programów społecznych i gospodarczych. Jest to tzw. „piątka Morawieckiego”:

1. Obniżka CIT dla małych firm z 15% do 9%. Będzie to poziom najniższy w UE.
2. Naliczanie ZUS-u dla małych firm proporcjonalnie do obrotu nie przekraczającego 2,5 minimalnych pensji.
3. Wyprawka szkolna, 300 złotych, na początku roku szkolnego dla każdego ucznia rozpoczynającego naukę w szkole podstawowej i średniej.
4. Co najmniej 5 mld złotych na budowę dróg lokalnych.
5. 20 mld złotych w ciągu 8 lat na likwidację barier dla osób niepełnosprawnych.

Konwencja Platformy Obywatelskiej i Nowoczesnej. Główny temat to wspólny start w wyborach. Hasło przewodnie: dać Polakom alternatywę dla złych rządów PiS.

23 kwietnia. W Sądzie Okręgowym w Warszawie zeznawał jako świadek Donald Tusk. Było to przesłuchanie w sprawie działań przygotowujących wizytę prezydenta w Katyniu. Przesłuchanie niewiele wniosło do oceny działań poprzedzających wizytę. Świadek wyjaśniał, że procedura przygotowań wizyty nie była w jego kompetencjach, a wiele szczegółowych kwestii nie pamięta ze względu na upływ czasu. Według D. Tuska rozdzielenie wizyt satysfakcjonowało prezydenta Lecha Kaczyńskiego. Tej tezy nie potwierdza nagrana rozmowa z L. Kaczyńskim.

26 kwietnia. Trwają bezradne zmagania o życie dla Alfiego Evansa. 2-letni chłopczyk jest nieuleczalnie chory. Trzy dni temu, w szpitalu w Liverpoolu, lekarze uznali, że dalsze leczenie jest daremne i odłączyli go od aparatury podtrzymującej życie. Według opinii lekarzy dziecko po odłączeniu od aparatury zakończy życie po trzech godzinach. Rodzice protestują przeciwko decyzji lekarzy. Dziecko żyje już trzeci dzień. Papież zadeklarował gotowość dalszego leczenia dziecka we włoskiej klinice. Włoski rząd przyznał Alfiemu włoskie obywatelstwo, dał paszport dyplomatyczny i zaproponował przewiezienie go do Włoch w celu dalszego leczenia w watykańskim szpitalu Bambino

Gesu. Także polski prezydent wystąpił w obronie życia chłopca. Sąd brytyjski zaakceptował decyzje lekarzy, równocześnie nie wyraził zgody na przewiezienie chłopca do kliniki włoskiej, gdyż podróż mogłaby negatywnie wpłynąć na stan jego zdrowia. *To nie jest męczący sen. To się dzieje naprawdę.* Fot.: <https://wiadomosci.wp.pl/polska-lekarka-ktora-badala-alfiego-evansa>

27 kwietnia. Porozumienie Korei Północnej i Południowej!!! Prezydent Korei Południowej Mun Dze In i przywódca Korei Północnej Kim Dzong Un podpisali oświadczenie, w którym deklarują wolę denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego i formalnego zakończenia wojny między tymi krajami. Spotkanie obu przywódców odbyło się w przygranicznej miejscowości, po stronie Korei Południowej.

W Sejmie kontynuowany jest protest osób niepełnosprawnych i ich opiekunów. Minister rodziny, pracy i polityki społecznej E. Rafalska oprócz przyjętego już przez rząd zrównania wysokości renty socjalnej i renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, zaproponowała wprowadzenie nieograniczonego, Nielimitowanego dostępu do usług rehabilitacyjnych i sprzętu do rehabilitacji. Ta druga propozycja nie została zaakceptowana. Protestujący domagają się wypłacania w gotówce 500 zł dodatku rehabilitacyjnego na każdego niepełnosprawnego.

1 maja. Święto Pracy.

80 lat temu 1.05.1938 r. urodziła się w Nowym Sączu Grażyna Zaremba, współzałożycielka NSZZ „Solidarność” i aktywna działaczka, która m.in. na początku stanu wojennego kierowała kilkudniowym strajkiem okupacyjnym w tej części Centralnego Ośrodka Informatyki Górnicztwa w Katowicach, która miała status naukowy (jednostka badawczo-rozwojowa). Organizacja NSZZ „Solidarność” COIG-JBR, której przewodniczyła Koleżanka Grażyna Zaremba, należała do Górnośląskiej Komisji Porozumiewawczej Nauki (GKPN), a ta z kolei do ogólnopolskiej OKPN, która była poprzedniczką Krajowej Sekcji Nauki. Grażyna Zaremba zmarła 4 lata temu, 10.08.2014 r. *(Z kart naszej historii. Nadostał K. Siciński.)*

2 maja. Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozpoczyna się trudna debata nad kształtem budżetu UE od 2021 roku. Już 13 marca w Strasburgu obradował Parlament UE na temat unijnego budżetu, a ostatnio Komisja Europejska przyjęła propozycję wieloletniego budżetu UE na lata 2021-2027.

Komisja Europejska forsuje uzależnienie dotacji z budżetu unijnego od przestrzegania praworządności bardzo możliwe że zostanie to także rozciągnięte na wywiązywanie się z udziału w relokacji emigrantów. „Nowe proponowane narzędzia umożliwią Unii zawieszanie i zmniejszanie finansowania ze środków UE lub ograniczenie dostępu do nich w sposób proporcjonalny do charakteru, wagi i skali braków w zakresie praworządności.”

Można przewidywać, że niektóre kraje, np. Polska i Węgry będą oponować. Wstępowały do UE bez takich warunków. Problemатyczne jest określenie warunków decydujących o ocenie, że jest przestrzegana lub nieprzestrzegana praworządność. Kryzys emigracyjny został spowodowany nieodpowiedzialną polityką niektórych przywódców krajów europejskich, a w szczególności polityką Angeli Merkel, lekceważących stanowiska takich krajów jak Węgry.

3 maja. Święto – rocznica przyjęcia Konstytucji 3 Maja.

Frans Timmermans kwestionuje wprowadzenie rewizji nadzwyczajnej do polskiego systemu prawnego.

5 maja. Wczoraj nastąpiło wyjątkowo silne tąpnięcie w kopalni Zofiówka. Poza obsuwiskiem ziemi górnikom zagraża silne stężenie metanu, który wypiera tlen. Trzech górników uratowano. Niestety, kolejnych dwóch wydobytych nie żyło. W zawalisku pozostaje jeszcze trzech górników. Trwa akcja ratunkowa.

Stany Zjednoczone wycofują się z porozumienia z Iranem.

9 maja. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (druk nr 2446) oraz rządowego projektu ustawy Przepisy wprowadzające ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (druk nr 2447). Sejm skierował oba projekty do rozpatrzenia przez Komisję Edukacji, Nauki i Młodzieży.

14 maja. Wygląda, że pomyślnie kończy się batalia o Pomnik Katyński w Jersey City w Stanach Zjednoczonych. Pomnik zostanie przesunięty o 60 m w kierunku rzeki Hudson. W dalszym ciągu będzie miał w tle widok Manhattanu. (Burmistrz Jersey City w związku z planowanymi inwestycjami zamierzał przenieść ten pomnik na czas nieokreślony i w miejsce nieokreślone. Była obawa, że pomnik ten zostanie zniszczony. Polskie władze i miejscowa Polonia rozpoczęły przeciwdziałanie.)

Przeniesienie ambasady Stanów Zjednoczonych w Izraelu z Tel Awiwu do Jerozolimy powoduje demonstracje i starcia na granicy strefy Gazy.

18 maja. W Falentach pod Warszawą, w dniach 18-19 maja obradowali delegaci Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” na Walnym Sprawozdawczo-Wyborczym Zebraniu Delegatów (WZD).

23 maja. Premier M. Morawiecki zapowiedział wybudowanie 20 mostów na polskich rzekach. Ułatwi to życie mieszkańców wielu gmin. Pierwszy most powstanie na Sanie, w okolicach Jarosławia.

24 maja. W komisji sejmowej Edukacji, Nauki i Młodzieży odbyła się debata ogólna o obu projektach ustaw o szkolnictwie wyższym i nauce.

26 maja. Zostały oddane kolejne mieszkania z programu „mieszkanie+”.

27 maja. W Sejmie zakończył się protest osób niepełnosprawnych i ich opiekunów.

W Sejmie dobiegają końca trzydniowe obrady wiosennej sesji Zgromadzenia Parlamentarnego NATO.

28 maja. Trwa wieloodcinkowy serial – warszawska reprzywatyzacja. *Komentarz: - Eleganckie i wykształcone panie, wykształceni i obrotni panowie, na urzędach, w tym prawnicy, przez wiele lat zwyczajnie okradali Warszawę i państwo, a lokatorów przejmowanych kamienic traktowali jak uciążliwe robactwo. Prymitywne oszustwa przez wiele lat pozostawały niezauważone. Nie wzbudzały refleksji w urzędach, ani też w sądach. Najstraszniejsze w tym procederze nawet nie są oszustwa, bo oszuści zawsze będą, lecz „zaklepywanie” tych przekrętów przez urzędników i wymiar sprawiedliwości. To ta „pieczęć urzędów” sprawiała, że warszawiacy z pobłażaniem odbierali protesty rugowanych z mieszkań. Tu nasuwa się druga refleksja. Obserwujemy obecnie jak nieprecyzyjne określenie, lub tylko źle interpretowane, może zelektryzować środki przekazu i skłonić ludzi do ulicznych demonstracji, a los tysięcy warszawiaków wypychanych z mieszkań przyjmowaliśmy spokojnie do wiadomości.*

Komisja badająca warszawską reprzywatyzację podjęła decyzję o przyznaniu odszkodowań poszkodowanym mieszkańcom reprzywatyzowanych kamienic. Ratusz blokuje wypłacanie rekompensat.

Włochy. Nie udało się przełamać kryzysu w formowaniu rządu. Przypuszcza się, że próbę stworzenia rządu uniemożliwiła interwencja Unii. Nie podobał się kandydat na ministra finansów.

30 maja. W dniach 29 i 30 maja Komisja Edukacji, Nauki i Młodzieży rozpatrzyła projekt ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz projekt ustawy Przepisy wprowadzające ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

3 czerwca. Powstaje nowy rząd we Włoszech. Utworzyła go koalicja Ruchu Pięciu Gwiazd i prawicowa Liga. Premierem zostaje Giuseppe Conte.

W świątyni Opatrzności uroczyste obchody Święta Dziękczynienia. Dziękowano za odzyskanie niepodległości Polski. W tym dniu, z okazji 100-lecia odzyskania niepodległości Polski prezydent RP Andrzej Duda po raz drugi zapalił świecę podarowaną Polsce w 1867 roku przez Piusa IX. Papież powiedział wtedy „zapalcie ją w wolnej Warszawie”. Po raz pierwszy świecę zapalono w 1920 roku. Zapalił ją marszałek Sejmu Ustawodawczego Wojciech Trąbczyński

5 czerwca. W wielu ośrodkach akademickich studenci protestują przeciwko uchwaleniu ustawy o szkolnictwie wyższym. W Uniwersytecie Warszawskim podjęto strajk okupacyjny.

8 czerwca. W Warszawie spotykają się przywódcy 9 państw wschodniej flanki Nato tzw. „dziewiątki Bukaresztańskiej”.

9 czerwca. Szczyt G7 w La Malbaie w Kanadzie. Jak podaje Onet: „Tematy przewodnie szczytu zaproponowane przez Ottawę to inkluzywny wzrost gospodarczy, rynek pracy przyszłości, równość płci, zmiany klimatyczne i czysta energia oraz pokój i bezpieczeństwo. Powszechnie oczekuje się jednak, że rozmowy zdominowane będą przez ogłoszoną pod koniec maja decyzję USA o nieprzedłużaniu Kanadzie i Unii Europejskiej wyłączenia z programu ceł na stal i aluminium, co wywołało spore oburzenie wśród tych tradycyjnych sojuszników USA.” (<https://wiadomosci.onet.pl/swiat/>) Pomimo trudnych rozmów udało się osiągnąć kompromis w kilku sprawach: przyjęcie Rosji

do grona najbardziej rozwiniętych gospodarek obecnie nie jest możliwe, będą podejmowane **działania w obronie demokracji przed zagrożeniami z zewnątrz, identyfikowania tych zagrożeń i pociągnięcia do odpowiedzialności „tych, którzy usiłują nam zaszkodzić”**, uzgodniono **inicjatywę dotyczącą ochrony oceanów przed zanieczyszczeniem plastikiem**.

11 czerwca. Włochy przyjmują zdecydowany kurs w stosunku do migrantów. Odmówili przyjęcia statku z migrantami.

Zmarł znany i lubiany aktor, Roman Kłosowski. Pamiętamy go choćby z roli Maliniaka w serialu „Czterdziestolatek”.

12 czerwca. W Singapurze doszło do historycznego spotkania prezydenta Stanów Zjednoczonych D. Trumpa i przywódcy Korei Północnej King Dzong Una. Podpisano wspólny dokument. D. Trump powiedział, że denuklearyzacja Półwyspu Koreańskiego rozpocznie się bardzo szybko. Amerykanie wstrzymują manewry wojskowe prowadzone wspólnie z armią Krei Południowej. *Ważne i pasjonujące jest jak będzie się zmieniać relacja Korea Północna – reszta świata. Czy King Dzong Un to realista i reformator, który chce poprowadzić kraj od dyktatury i terroru do demokracji. Co będzie jak przebudzą się obywatele tego kraju?*

14 czerwca. Na posiedzeniu plenarnym Sejmu II czytanie ustaw Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce i ustawy wprowadzającej. Po południu posiedzenie Komisji Edukacji Nauki i Młodzieży.

16 czerwca. Kolejny raz parlamentarzyści Prawa i Sprawiedliwości spotykają się w weekend z mieszkańcami polskich miast i miasteczek.

17 czerwca. W Augustowie odsłonięto pomnik upamiętniający ofiary obławy augustowskiej. W lipcu 1945 roku oddziały armii radzieckiej i NKWD wraz z oddziałami ludowego wojska polskiego i UB przeprowadziły akcję pacyfikacyjną w Puszczy Augustowskiej i okolicznych wsiach. Zatrzymano kilka tysięcy osób. Zamordowano około 600 osób. Miejsce egzekucji nie jest znane.

Przegląd wydarzeń sporządził Janusz Sobieszczęński

Dobrych wakacji

Zdjęcia B. Dołęgi i D. Szczukockiego, zamieszczone na okładce, wykonała M. Kaczyńska.

SPIS TREŚCI

Dwa główne tematy – J. Sobieszczęński.

Walne Zebranie Delegatów KSN.

Krótką informacją o obradach.

Jeszcze o WZD (zdjęcia).

Notatka o spotkaniu delegatów IB.

Skład Rady i Komisji Rewizyjnej KSN oraz delegatów na Kongres Krajowego Sekretariatu Nauki i Oświaty.

Dokumenty przyjęte na WZD:

- list otwarty,
- uchwały, stanowiska,
- Regulamin Rady

Trochę historii. Cena niepodległości - K. Weiss.

Wybrane wiadomości.

Wiadomości KSN Biuletyn Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Redaguje zespół: Wojciech Pillich, Janusz Sobieszczęński, Krzysztof Weiss.

Redaktor naczelny: Janusz Sobieszczęński,

opracowanie językowe: Jerzy Jackl, opracowanie techniczne: Ewa Sobieszczęńska.

Adres redakcji: Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”, ul. Waryńskiego 12, 00-631 WARSZAWA

Nr konta: Sekretariat Nauki i Oświaty, KSN NSZZ „Solidarność”

92 1020 1068 0000 1102 0000 2733

tel./fax (0-22) 825 73 63, tel.(0-22) 234 98 78, kom. 0 603 123 438

e-mail: ksn@solidarnosc.org.pl; strona www: <http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>

„Wiadomości KSN” są dostępne na stronie internetowej KSN on-line pod adresem: <http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>